

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

FEM REPÚBLICA

Conferència Nacional 2018

Ponència política
Esborrany

Índex

Presentació	5
1. Som República	6
1.1 Valors i principis d'Esquerra Republicana	6
1.1.a Hem estat i som, genuïnament, un partit d'esquerres.....	6
1.1.b Hem estat i som un partit republicà i, en conseqüència, radicalment demòcrates, pacifistes i feministes.....	6
1.1.c Els escenaris primordials de la nostra acció: Catalunya i els Països Catalans.....	6
2. La primavera republicana	7
2.1 La República Catalana, un projecte per al segle XXI	7
2.1.a La República com a instrument de transformació política dels reptes globals.....	7
2.1.b El republicanisme independentista com a moviment catalitzador.....	8
2.1.c El canvi d'hegemonies de baix a dalt.....	9
2.1.d Una identitat–projecte basada en la inclusió social i el dret a decidir.....	10
2.1.e Una nova majoria social: sobirania, igualtat i democràcia.....	11
2.1.f La cultura com a punt de partida.....	12
2.2 La Unió Europea, un projecte en construcció	12
2.2.a Motius per a l'euro-escepticisme.....	13
2.2.b Malgrat tot, més Europa.....	13
2.2.c Una proposta catalana per a Europa.....	14
3. Una nova etapa	15
3.1 On som	15
3.1.a Oportunitats i reptes.....	16
3.1.b Factors adversos.....	17
3.1.c Les fortaleces de l'independentisme.....	17
3.2. Ara, ser més forts	18
3.2.a Enfortir el país.....	18
3.2.b Enfortir l'independentisme d'esquerres.....	18
3.2.c Enfortir Esquerra Republicana.....	19
3.3 Som un sol poble	20
3.3.a Reforçar la cohesió social.....	20
3.4 Viure junts els que som diferents	21
3.4.a Fer ciutadania.....	22
3.4.b Pertinença compartida.....	22
3.5 Un país socialment just	23
3.5.a La lluita contra les desigualtats.....	23
3.6 Despullar el règim del 78	23
3.6.a Denúncia de la repressió.....	24
3.6.b Acció solidària amb les persones preses i exiliades polítiques.....	24
3.7 Reemprendre l'acció exterior	25

3.7.a	Vocació europea del projecte republicà.....	25
3.7.b	La veu catalana al món.....	25
4.	Fer república.....	26
4.1	Fer República des dels parlaments.....	26
4.1.a	Impulsar la iniciativa política des del Parlament.....	26
4.1.a.1	El Parlament de les Illes Balears.....	26
4.1.b	El Congrés i el Senat com a altaveus de denúncia i de reivindicació.....	27
4.1.c	El Parlament Europeu, la veu directa a Europa.....	28
4.2	Fer República des del Govern.....	29
4.2.a	Polítiques republicanes de govern.....	30
4.2.a.1	Un Govern compromès amb els drets civils i polítics.....	30
4.2.a.2	Més internacionalització, més acció exterior.....	30
4.2.a.3	La diversificació del finançament empresarial.....	31
4.2.a.4	Una política econòmica per la majoria d'empresaris del país.....	31
4.2.a.5	Un país que ofereixi oportunitats de treball més digne.....	31
4.2.a.6	Un nou horari per una vida més plena.....	31
4.2.a.7	Garantir l'autonomia personal com a condició de vida digna.....	32
4.2.a.8	El dret republicà a l'habitatge.....	32
4.2.a.9	Lluita contra les desigualtats en salut.....	33
4.2.a.10	L'escola catalana, l'escola de tots.....	33
4.2.a.11	Per a una Catalunya oberta i diversa.....	33
4.2.a.12	Ciutadania digital catalana.....	33
4.2.a.13	Un model energètic més sostenible i més democràtic.....	33
4.2.a.14	Nou model de gestió de les vies d'altres prestacions.....	33
4.2.a.15	Acció cooperativa amb el món local.....	34
4.3	Fer República des dels ajuntaments.....	34
4.3.a	Polítiques republicanes des dels ajuntaments.....	34
4.3.b	Els ajuntaments republicans, un baluard per a la defensa de la democràcia i la sobirania.....	35
4.3.c	Fer municipi des dels principis republicans.....	36
4.3.d	La unitat del municipalisme.....	36
4.4	Fer República des de la ciutadania.....	37
4.4.a	Ciutadania compromesa per guanyar espais de sobirania.....	38
4.4.b	L'Aliança democràtica pels drets i les llibertats.....	39
4.4.c	Un gran diàleg de país de vocació constituent.....	40
4.5	Compromís per la República Catalana.....	41
5.	La República que farem.....	41
5.1.	Una República emprenedora i amb treball digne.....	42
5.1.a	Una República emprenedora de prosperitat compartida.....	42
5.1.b	Un sector agrari fort per a una alimentació de qualitat i saludable.....	42
5.1.c	Economia blava i un sector pesquer sostenible, modern i competitiu.....	43
5.1.d	L'empresa, motor d'una economia productiva, innovadora i solidària.....	43
5.1.e	Un model comercial equilibrat.....	44
5.1.f	Un turisme sostenible i de qualitat.....	44
5.1.g	Un mercat més democràtic i conscient.....	44

51.h	Una universitat capdavantera per a una República avançada.....	45
51.i	La recerca com a impuls econòmic i social de la República.....	45
51.j	La transferència de coneixement com a generadora d'oportunitats.....	45
51.k	La innovació al servei de la ciutadania.....	45
51.l	Una República amb treball digne i pensions sostenibles.....	46
51.m	Un model català de relacions laborals.....	46
5.2	Una República de benestar amb drets i oportunitats per a tothom.....	47
5.2.a	Una ciutadania lliure i compromesa.....	47
5.2.b	Una justícia independent garantia dels drets i les llibertats per a tothom.....	47
5.2.c	Una República feminista amb igualtat efectiva entre dones i homes.....	48
5.2.d	Una República emancipadora del jovent.....	48
5.2.e	Una República Catalana per a una societat diversa.....	48
5.2.f	Una República respectuosa amb la diversitat sexual i de gènere.....	49
5.2.g	Un Sistema de Salut i Social integrat i universal.....	49
5.2.h	Una República de benestar que redistribueixi la riquesa.....	49
5.2.i	L'esport per una societat saludable i cohesionada.....	50
5.3	Una República culte que aposti per l'educació.....	50
5.3.a	Catalunya, República cultural.....	50
5.3.b	Un projecte educatiu de país.....	51
5.3.c	El català, llengua vertebradora d'una societat plurilingüe.....	51
5.3.d	Un espai de comunicació per a una ciutadania lliure i informada.....	52
5.3.e	Una República amb memòria democràtica.....	52
5.4	Una República sostenible i amb equilibri territorial.....	52
5.4.a	Una administració pública republicana: propera, eficient i transparent.....	52
5.4.b	Un model de seguretat integral al servei de la ciutadania.....	53
5.4.c	Un territori equilibrat i ben connectat.....	53
5.4.d	Un model mediambiental sostenible, integral i innovador.....	53
5.5	Una República europea compromesa amb els drets humans.....	54
5.5.a	Una República europea implicada en la governança global.....	54
5.5.b	Una República solidària compromesa amb la pau i els drets humans.....	54

Presentació

línia 1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

El text de la ponència de la Conferència Nacional que teniu a les mans havia d'inscriure's, inicialment, d'acord amb les previsions que s'havien fet abans del desenllaç de l'*Octubre* català, en un context plenament constituent. Les circumstàncies, malauradament, ens forcen a haver-la de celebrar en una conjuntura molt condicionada per un greu retrocés dels drets civils i les llibertats democràtiques, l'existència de presos i exiliats polítics i l'ofensiva de l'Estat contra les institucions catalanes i les persones partidàries de la República Catalana. El fet que el president d'Esquerra Republicana, Oriol Junqueras, i la secretària general, Marta Rovira, no puguin assistir, a hores d'ara, al plenari de la Conferència, l'un empresonat i l'altra a l'exili, n'és la mostra més dolorosa, com ho és l'absència de totes les companyes i companys represaliats i perseguits.

Tot plegat, davant la constatació que ens trobem en un canvi de rasant en el camí cap a la República Catalana, lluny de fer perdre sentit a la Conferència fa que, probablement, en guanyi encara més. El document, doncs, neix de la necessitat compartida per la militància d'Esquerra Republicana i de bona part de la gent d'aquest país que treballa per a la independència de donar resposta als reptes que ens cal abordar en aquesta nova etapa. Amb tot, atenant a la bona feina que havíem fet amb vista al procés constituent, hem decidit incloure com a cloenda del document un apartat, *La República que farem*, elaborat —i ja debatut i donat a conèixer públicament— amb anterioritat al Referèndum de l'1 d'octubre. I ho fem, sobretot, entenent que quan s'enceti el procés de diàleg ciutadà en clau constituent que s'ha de realitzar durant aquesta legislatura aquesta continua sent, i amb molt d'orgull, la nostra millor carta de presentació en clau republicana.

Volem adreçar també unes paraules a la nostra esforçada militància del País Valencià, les Illes i Catalunya Nord. I és que som prou conscients que les necessitats que ens porten a debatre aquest document estan molt condicionades per les vicissituds polítiques que ha viscut durant aquest darrers anys a la Catalunya *estRICTA*. I això provoca, inevitablement, que la seva realitat no estigui prou reflectida —en alguns aspectes, gens, per desgràcia— en el text. Som conscients, en la mesura que ja fa un temps que hem anat albirant que la nostra via per a la construcció nacional passa pel màxim respecte a la voluntat i la cultura política de cadascun dels territoris que formen els Països Catalans, que tots ells compten amb espais de debat propi en els quals podran avançar unes línies estratègiques de futur que, potser en unes circumstàncies menys excepcionals, hauria estat possible tractar més a fons en aquest text,

No en tinguem cap dubte: encara no hem estat capaços de fer realitat la República Catalana però l'Estat espanyol està completament deslegitimant a ulls de bona part de la ciutadania. La nostra ja no és només la nostra causa sinó també, cada cop més, la causa de la democràcia i la llibertat. No hem fet el cim, som novament al camp base, però hi tornarem amb força i energia renovades. El nostre pensament, mentrestant, és amb l'Oriol i la Marta, i amb la resta de companys i companyes —Dolors Bassa, Toni Comín, Carme Forcadell, Raül Romeva, Meritxell Serret— que, en situació de llibertat, serien amb nosaltres participant en els treballs d'aquesta Conferència Nacional d'Esquerra Republicana.

línia 1

1. Som República

2

3

4

1.1 Valors i principis d'Esquerra Republicana

5

6

La denominació fundacional d'ERC no va ser atzarosa ni guiada per consideracions estètiques. En les condicions polítiques de l'època, tenia voluntat descriptiva: Esquerra, Republicana, de Catalunya. Volia facilitar el reconeixement i les identificacions amb perfils i idearis d'ampli arrelament social. Buscava la claredat en la definició política.

9

10

11

1.1.a Hem estat i som, genuïnament, un partit d'esquerres

12

Majoritàriament hem estat i som d'extracció popular, proletària i pagesa, gent de la menestralia i del conjunt del poble treballador. I hem comptat històricament amb l'adhesió de molts homes i dones emprenedors i empresaris d'ideologia progressista, i professionals lliberals, artistes i intel·lectuals. Aquesta condició de ser un partit d'esquerres és un pilar constitutiu de la nostra visió del món i del país, el punt de partida de la nostra consciència i de la nostra concepció política. El compromís amb la justícia i la lluita contra les desigualtats són el nostre fonament i la nostra prioritat, per davant de qualsevol mena d'ordre que obstrueixi l'accés igualitari als beneficis del progrés.

18

19

Ser d'esquerres determina el nucli ètic de les nostres concepcions i actuacions. Fixa la nostra voluntat de servir la majoria i el nostre lligam amb la gent senzilla i humil, que donen sentit global a la nostra intervenció política.

21

22

23

1.1.b Hem estat i som un partit republicà i, en conseqüència, radicalment demòcrates, pacifistes i feministes

25

Haver estat i ser republicans expressa la nostra filiació amb la tradició racionalista i amb l'humanisme il·lustrat, que té en la defensa de la llibertat (de les persones i dels pobles), en la igualtat de drets, en la justícia social i en la fraternitat (solidaritat) els principis inspiradors del model social que volem construir.

28

29

La nostra convicció democràtica no es limita als procediments formals de representació i delegació mitjançant el vot, sinó que compren totes les formes de participació política i d'assumpció de responsabilitats socials. Les nostres formes de lluita política són sempre pacífiques i incorporen explícitament els límits establerts per la tradició de la no violència. El compromís que assumim amb la igualtat de gènere parteix del reconeixement absolut del dret de les persones a triar la seva condició i ens exigeix una permanent vigilància contra les discriminacions masclistes en totes les seves formes.

34

35

Fem política per modificar un ordre social que, per comptes de facilitar la cooperació, perpetua les desigualtats, l'acumulació de la riquesa en poques mans, la dominació i la imposició. Fem política perquè estem convençuts de la capacitat col·lectiva transformadora dels grups humans, exercida mitjançant l'acció política democràtica i adreçada al gaudi compartit dels beneficis del progrés. Fem política per contribuir al respecte per la diversitat i la pluralitat de les persones —i per les seves identitats i identificacions— i per fer operatiu el nostre respecte pel medi natural i el compromís ecològic en la utilització dels seus recursos.

41

42

43

1.1.c Els escenaris primordials de la nostra acció: Catalunya i els Països Catalans

44

Pensem i volem la nació sencera —els Països Catalans— i per això tenim presència orgànica com a partit a Catalunya, al País Valencià, a les Illes Balears i a la Catalunya Nord. I sabem que la nació completa només podrà tenir una expressió política compartida per l'assumpció democràtica de cadascuna de les parts. Per això treballem en i amb totes aquestes parts, però no ignorem -ni permetrem que ningú substitueixi- la seva voluntat expressa. Només hi haurà projecte compartit si cada part, lliurement, ho vol. El seu dret a decidir i la seva sobirania són equivalents.

48

línia 1 Mentrestant, Esquerra Republicana treballa per reconstruir els vincles que l'Estat espanyol ha maldat per esborrar en-
2 tre els nostres països i per fer efectiva la cohesió i la cooperació en àmbits com la cultura, els mitjans de comunicació,
3 l'economia i a tots els que sigui possible incidir.

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

2. La primavera republicana

2.1 La República Catalana, un projecte per al segle XXI

A l'hora de formular el projecte de la República catalana cal tenir presents qüestions que, en primera instància i sotmesos a la repressió que patim, ens poden semblar molt allunyades de les prioritats polítiques immediates. Però no vivim aïllats del món ni podem dissenyar polítiques al marge dels grans reptes que afronta la humanitat en aquesta època de canvis profunds. En tots els ordres. Justament, una part de l'èxit de les nostres propostes dependrà de la capacitat de connectar els nostres objectius històrics i polítics específics, locals, amb el curs general de la història i amb els reptes socials i polítics del conjunt de la humanitat.

Les simplificacions metodològiques i els determinismes unidimensionals que pretenien explicar-ho tot han estat en la base de molts errors d'anàlisi i de moltes experiències emancipadores que han acabat fracassant. La política no és una ciència exacta ni una tècnica precisa que, ben aplicades, garanteixin resultats. La política del segle XXI està profundament influïda pel predomini de les concepcions neoliberals de l'economia i la societat. I, complementàriament, per les interferències constants que actuen en els processos de conversió de la informació en coneixement tot dificultant la distinció entre la realitat i els seus espectacles ficticis. En aquestes condicions, les polítiques més ambicioses i innovadores es reconeixen cada vegada més per la seva capacitat d'abordar la complexitat desbordant de les societats amb humilitat, voluntat de rigor i compromís.

2.1.a La República com a instrument de transformació política dels reptes globals

Assumim el repte històric i polític d'accedir a la independència mitjançant la construcció de la República en una era marcada per múltiples dependències i interdependències entre tots els actors internacionals —inclosos els més grans— i per l'impacte de factors que queden fora del nostre abast i control però que ens poden afectar decisivament. Al costat de grans conquestes tecnocientífiques que no paren de proporcionar noves oportunitats, trobem també amenaces com el canvi climàtic, l'exhauriment de recursos fonamentals, el risc de noves pandèmies, l'efecte de pol·luents persistents que s'acumulen a l'aire, la terra, els oceans, les plantes, els animals i els nostres cossos, l'amenaça de conflictes globals amb armes de nova generació (químiques, biològiques...).

línia 1 Vivim una època de transició accelerada cap a un capitalisme informacional, liderat pel sector financer i grans
2 conglomerats tecnològics que han anat ocupant els sectors estratègics del que presenten com la nova economia
3 o societat del coneixement. Els seus increments de productivitat no només no han limitat les desigualtats sinó que,
4 per ara, les han eixamplat. Mentrestant, es va desplaçant el treball rutinari tradicional i moltes persones, a tot arreu,
5 veuen limitades les oportunitats laborals i l'accés a una vida digna. L'enginyeria de software evolutiu, la robotització,
6 les aplicacions de les biotecnologies i les nanotecnologies, el disseny de nous materials, la intel·ligència artificial, van
7 desenvolupant-se acceleradament i proporcionant arguments per imaginar futurs carregats de possibilitats, però, al
8 mateix temps, no tenim garantit que atenguin els interessos de la major part de la població mundial. Compta més el
9 rendiment del capital, el domini del mercat, el benefici immediat; mentre se solen ignorar els costos ambientals, els
10 costos socials o els efectes a llarg termini.

11

12 En el nou ecosistema polític, condicionat per les noves formes de connectivitat i de circulació de la informació, i per
13 la preponderància creixent de la fragmentació social afavorida pels algorismes que filtren les nostres recerques i ens
14 ubiquen dins de bombolles redundants i confortables, hi proliferen els populismes. Els nous dispositius de connexió
15 i d'accés a la informació i als continguts audiovisuals han estat i seran encara més el principal factor de canvi de les
16 formes de vida i de les relacions socials, particularment de la generació més jove. També són i seran peça clau de les
17 noves formes de discriminació d'arrel econòmica i cultural, mentre augmenta l'envelliment de la població occidental,
18 exercint una enorme pressió sobre els sistemes assistencials i les pensions, i els joves veuen retardada una emanci-
19 pació plena d'obstacles i de difícil satisfacció. Ens enfrontem, doncs, a grans reptes. Però disposem, alhora, de molts
20 instruments que els poden convertir en oportunitats, si disposem dels projectes polítics transformadors adequats i de
21 la determinació de fer-los efectius.

22

23 L'arrencada del segle XXI ha mostrat les dificultats per condicionar, des de la política i des de la preocupació per l'interès
24 general, el model de desenvolupament tecnològic, l'establiment de prioritats en la recerca o la fixació d'objectius per a
25 les seves aplicacions. Hi ha coincidència a destacar que els efectes del canvi tecnològic —especialment el creuament
26 entre la informàtica, la digitalització, les telecomunicacions i l'audiovisual— han estat un element central del canvi en
27 l'economia, en la política i en la cultura. Necessitem, doncs, més que en qualsevol etapa històrica anterior i també a
28 Catalunya, una política «cultura» que s'imposi escoltar la ciència i el coneixement i que, en contrapartida, aconseguixi que
29 la ciència assumeixi l'agenda de les prioritats polítiques com a referència principal dels seus programes de desenvolupa-
30 ment. Ho necessitem perquè ens ajudi a determinar quina mena de país volem i podem ser, quin lloc aspirem a tenir en
31 la nova divisió internacional del treball, quina mena de vincles i dependències amb els altres països voldríem tenir, quin
32 model energètic ens convé, quines especialitzacions productives ens permet el territori —comptant que no sempre la
33 tecnologia ens permetrà la reparació dels abusos comesos contra la natura—, com aprofitem col·lectivament i de manera
34 consensuada la diversa composició humana del país, com encarem la nostra posició geoestratègica mediterrània...

35

36

37 **2.1.b El republicanisme independentista com a moviment catalitzador**

38 El projecte de la República ha servit per caracteritzar, canalitzar i precisar els objectius polítics del moviment inde-
39 pendentista català. El sobiranisme ha ocupat la centralitat política del catalanisme i és el moviment social més ampli i
40 organitzat a la Catalunya d'avui. Però, des de la seva pluralitat interna, el gruix del sobiranisme no es limita a demanar
41 per Catalunya el poder polític, econòmic o cultural que correspon als estats sobirans en el context europeu. També
42 demana una altra economia, una altra política i una cultura i una comunicació més obertes i democràtiques.

43

44 L'acceleració i l'envergadura del «procés» català cap al reconeixement ple de la sobirania nacional i cap a l'homologació
45 com a subjecte històric i polític han coincidit amb la crisi econòmica internacional i amb els seus efectes locals, empit-
46 jorats per la pressió extractiva i recentralitzadora de l'Estat espanyol. Però, encara més que aquests poderosos factors
47 conjunturals, l'emergència política recent del republicanisme independentista, llargament covada, és l'expressió política
48 més acabada d'una transformació profunda de l'estructura social del país.

línia 1 A Catalunya, d'ençà com mínim de la Transició i en el transcurs de dues generacions, en resposta a la inacció i la manca de projecte nacional de les classes dirigents tradicionals, s'ha anat configurant un nou bloc social històric de base popular. Hi coincideixen classes mitjanes treballadores i la classe obrera il·lustrada. Emprenedores autònomes, petits o mitjans empresaris, treballadors i treballadores de la indústria o els serveis, professionals liberals i de la cultura, gent dels serveis públics de sanitat o d'ensenyament. Gen jove i gent gran. De tota mena de d'origens socials i procedències culturals. Persones inquietes, formades, informades, viatjades, responsables i decidides a prendre la iniciativa política per defensar els seus drets i llibertats. De fora estant s'ha parlat, sobretot, de moviment de les classes mitjanes. Però no és tant una qüestió de condició econòmica com de la determinació de disposar de tots els atributs de civilitat i ciutadania. Aquesta mena de nova menestralia, complexa i diversa, connecta amb les inquietuds socials, la vocació innovadora i transformadora del model econòmic i la tradició popular associativa i d'auto-organització que ha caracteritzat la modernitat a Catalunya des dels inicis de la revolució industrial. Aquest conglomerat de base popular ha anat guanyant desimboltura i capacitat organitzativa mentre anava consolidant una cultura política teixida al voltant del dret a decidir i una permanent reivindicació de protagonisme polític. Per aquesta via, aquest emergent bloc social i històric, veritable actor principal del «procés», s'ha desconnectat d'aquelles elits econòmiques, polítiques o mediàtiques —que viuen amb evident incomoditat el nou escenari polític català—, i les ha desbordat. Com a conseqüència d'això, el patriciat barceloní i els seus aliats no són els protagonistes del procés. Els seus representants més significats en són actors hostils, o hi assisteixen com a incòmodes i escèptics espectadors. La política catalana moderna ha tendit a funcionar entre un esquema plutocràtic o un de mesocràtic. La normalitat ha estat més plutocràtica —tot i la crònica feblesa de les elits locals— que mesocràtica; però en els moments de canvi social, cultural i polític han estat les classes populars les que n'han fixat el rumb i els objectius. Ara vivim un d'aquests moments. Per això l'expressió política dels canvis socials profunds que comentem han pres la forma d'una revolta democràtica.

2.1.c El canvi d'hegemonies de baix a dalt

Aquesta transformació estructural està produint un desplaçament de l'hegemonia social a Catalunya que busca trobar les expressions polítiques que li permetin establir noves formes de distribució i institucionalització del poder. La creació d'un nou estat per l'impuls de la majoria popular en seria la culminació. Per això, encara que el moviment del 15-M i el moviment per l'estat propi no han estat protagonitzats per actors socials completament coincidents, el context de crisi i malestar que ha originat aquests dos corrents de contestació és el mateix. I sembla clar que la confluència ideològica i de projecte és cada cop més factible, malgrat la penetració del discurs nacionalista espanyol reactiu de Ciudadanos a molts barris populars metropolitans.

Ara com als anys setanta del segle passat, l'impuls de la política a Catalunya va de baix a dalt, no de dalt a baix. I aquesta vegada l'empenta democratitzadora té un caràcter més propositiu, més enfocat i més desacomplexat. El distanciament experimentat a Catalunya entre el patriciat —que només té l'Estat espanyol com a referència de poder polític per protegir els seus privilegis— i la nova menestralia s'inscriu en un fenomen més general: la creixent distància observable arreu entre les elits polítiques o econòmiques i el conjunt de la població. Distància que es manifesta en tot, però particularment en la diferent percepció de la realitat i en els llenguatges que pretenen expressar-la. Mentre la població ha patit i pateix els efectes concrets d'una severa crisi econòmica, social i institucional, bona part de les elits globals, europees, madrilenyes o catalanes continuen instal·lades en una visió abstracta de la realitat que s'entossudeixen a descriure i a interpretar amb argot tecnòcrata. Sovint, aquesta distància i la incapacitat de les esquerres convencionals de superar-la han facilitat l'aparició de populismes autoritaris. També, amb perfils propis, a Catalunya i Espanya. En el cas espanyol amb un populisme neo-lerrouxiista amb vernís liberal (Ciudadanos) i un populisme democràtic i d'esquerres sense capacitat d'esdevenir hegemònic a curt i mig termini (Podemos). A Catalunya, tot i la consolidació electoral del neo-lerrouxiisme identitari de C's, la centralitat política l'ocupa de forma clara el sobiranisme progressista.

Les elits catalanes i espanyoles no tenen interessos econòmics idèntics, però comparteixen la incapacitat per entendre adequadament els dos fenòmens que més profundament marquen la societat catalana d'avui. Parlem de l'angoixa pro-

línia 1 vocada per l'erosió de perspectives individuals i col·lectives llegada per la crisi econòmica, i de la desafecció majoritària
2 que generen en la societat catalana el nacionalisme espanyol i els seus símbols. La popularització de l'estelada i la nova
3 simbologia associada al procés és l'exteriorització més superficial d'una desafecció profunda, d'un canvi decisiu en cen-
4 tenars de milers de consciències, en la percepció elaborada i crítica de quines són les seves referències primordials. Es
5 tracta d'unes preses de posició que no es limiten a una modificació de l'orientació de vot sinó que comporten veritables
6 redefinicions de qui és cadascú. I l'increment de la repressió policial i judicial no ha fet sinó consolidar la desafecció.

7
8

2.1.d Una identitat–projecte basada en la inclusió social i el dret a decidir

10 La rotunditat de la desconexió entre la política catalana i la política espanyola també s'explica, però, per l'evolució
11 divergent del catalanisme i de l'espanyolisme. En el camp del catalanisme, des de finals dels anys noranta i, enca-
12 ra més, d'ençà del 2005, s'ha obert camí una revolució conceptual al voltant del dret a decidir i de la mateixa noció
13 de pertinença nacional, que ha perdut el llast del romanticisme essencialista propi dels nacionalismes tradicionals.
14 El catalanisme ja respon de forma majoritària a l'esquema d'una *identitat–projecte*. Es tracta d'un projecte inclusiu,
15 no ètnic; d'un projecte que es reconeix inacabat, d'un procés obert; d'un país en construcció permanent. Ha quedat
16 superada la voluntat de reconstrucció nostàlgica d'un passat més o menys enyorat i mitificat, d'una idea de nació
17 tancada i definida a priori. Així doncs, sobre la base de la reivindicació cultural, les tres línies de força més rellevants
18 del catalanisme d'aquest segle XXI són el seu caràcter democràtic (dret a participar i a decidir), el seu caràcter social
19 (projecte col·lectiu i inclusiu) i el seu caràcter transversal (diversitat i complexitat interna com a punt de partida). El
20 projecte sobiranista es proposa consolidar un model democràtic sòlid per a un país socialment equilibrat i avançat
21 que esdevingui motor econòmic, polític i cultural del sud d'Europa. Per això la construcció de la República suscita un
22 suport tan ampli.

23

24 Un dels aspectes més rellevants d'aquest nou projecte social i polític consisteix a plantejar sobre noves bases la
25 relació entre els diferents territoris de parla catalana. Podria ser que en els pròxims anys aquestes relacions experi-
26 mentin canvis més intensos, ràpids i positius del que ara mateix sembla imaginable. Però perquè aquests canvis es
27 puguin obrir camí cal reconsiderar la idea voluntarista d'uns Països Catalans entesos com un estat–nació conven-
28 cional, per començar a pensar-los, més aviat, com una nació d'estats, és a dir, com a repúbliques que s'interrelacio-
29 naran des de les respectives sobiranes. Les primeres vies per assajar aquest nou tipus de relació són, evidentment,
30 l'economia i la cultura.

31

32 L'independentisme d'esquerres no es proposa la construcció d'un estat–nació amb capacitat de poder actuar com un
33 eventual instrument de dominació en mans d'una minoria. Ben al contrari, es proposa la construcció d'un sistema de
34 poder de baix a dalt —la República— que constitueixi el blindatge institucional dels drets i llibertats de la ciutadania
35 i la garantia del compromís amb la justícia i la igualtat social. L'estat–nació va ser concebut per les elits econòmiques
36 i polítiques per consolidar el seu poder i institucionalitzar-lo d'una manera estable i durable. Les arrels econòmiques i
37 polítiques del seu poder determinaven el model social que defensaven i la naturalesa de l'estat que anaven construint.
38 Per això aquelles elits van recórrer a la cultura i al sistema d'instrucció i de comunicació de manera instrumental. Van
39 partir de l'economia i la política per servir-se de la cultura com a recurs amb l'objectiu d'unificar la llengua i les formes
40 d'expressió, la memòria històrica, les formes de reconeixement i el patrimoni compartit, i, al capdavall, la identitat. Iden-
41 titat «nacional» única i distintiva, imposada, proposada des de l'estat per tal de fer coincidir l'estat, el mercat, el marc
42 jurídic, la nació, la cultura i la identitat. Aquesta va ser la funció principal atorgada al conglomerat instrucció–cultura-
43 art–premsa: delimitar i cohesionar l'espai social dominat.

44

45 Ara el republicanisme independentista es conscient que vivim un temps històric diferent del de l'estat–nació, sota la
46 iniciativa d'uns altres grups socials, i amb un propòsit d'hegemonia i unes prioritats històriques i polítiques radical-
47 ment oposades a les seves —de l'estat–nació— formes de dominació social. Per això el moviment pel dret a decidir i
48 per la República ha pres la forma d'una revolució democràtica. I per això situa la qüestió del model socioeconòmic, la

línia 1 defensa de les llibertats, la justícia social o l'impuls de la qualitat en la participació democràtica al centre de les seves
2 preocupacions. Per no tornar a ser dominats. En conseqüència, cada vegada és més clar que, per comptes de partir de
3 l'economia i la política per pensar el model social i de poder, caldrà partir de la cultura per, arribat el moment, emprar
4 instrumentalment les eines de l'economia i de la política per poder assolir els objectius fixats.

5

6 En contrast amb la renovació del catalanisme i la seva cultura política, en els darrers vint anys, l'espanyolisme hegemò-
7 nic ha anat assumint els postulats d'un nacionalisme autoritari, uniformista, i essencialista. El resultat és que els marcs
8 interpretatius polítics i socials que resulten versemblants i convincents a la resta de l'Estat tenen ben poc crèdit a Ca-
9 talunya; mentre que els marcs que avui tenen sentit per a la societat catalana ja són pràcticament incomprendibles per
10 a l'opinió pública i publicada de la resta de l'Estat. El nacionalisme espanyol ha perdut la batalla dels conceptes, de les
11 idees i de l'imaginari simbòlic a Catalunya; i Catalunya ja no és reconeguda per Espanya tal i com es veu a si mateixa.
12 El nacionalisme de la FAES ha imposat i reforçat una determinada noció d'Espanya a canvi d'expulsar-ne Catalunya i
13 veient com una amenaça probable el contagi sobiranista al País Valencià i a les Illes Balears.

14

15

16 **2.1.e Una nova majoria social: sobirania, igualtat i democràcia**

17 Els resultats electorals del passat 21-D, obtinguts en les condicions més adverses, indiquen que a Catalunya s'ha ordit
18 una nova majoria social —que ha de ser eixamplada i aprofundida— disposada a assumir la direcció en la construcció
19 del país. Les eines de poder necessàries per a donar forma al projecte republicà encara no són a l'abast. La relació de
20 forces tampoc està del tot decantada, però l'hegemonia i el lideratge social i polític ja no són a les mans de la minoria
21 habitual. La manca de projecte de les minories dirigents tradicionals ha deixat un buit immens que, ara, sectors molt
22 amplis de la societat catalana han decidit omplir pel seu compte. En el seu propi activisme —i en els nous moviments
23 socials que inspiren— s'hi manifesten, sobretot, tres línies de transformació estretament interrelacionades: el reconei-
24 xement de la plena sobirania; el canvi cap a un model econòmic i social que prioritzi els interessos col·lectius, la igual-
25 tat i la justícia; i la implantació de nous mecanismes de participació política, objectius i valors. Aquest és el contingut
26 substancial del nou salt modernitzador que hi ha a l'agenda política i que inspira el projecte republicà: més sobirania,
27 més igualtat social i més qualitat democràtica. Hi ha un clam estès a favor d'un gir de dignitat i d'una urgent opera-
28 ció d'higiene democràtica que permeti recuperar la confiança en una política i una administració pública impol·lutes;
29 acabades d'estrenar.

30

31 El caràcter transversal i interclassista del sobiranisme no ho fa del tot visible, però l'amplíssim moviment cívic desple-
32 gat durant l'agudització de la crisi i dels seus efectes ha reforçat un desplaçament de la consciència ciutadana cap a
33 posicions identificades amb les tradicions progressistes. La inclusió en el nucli mateix de la reivindicació sobiranista —i
34 en les campanyes de l'ANC i Òmnium— de l'exigència d'una profunda regeneració democràtica i la transformació del
35 sistema econòmic i social, n'és l'expressió tangible. Aquest desplaçament de la consciència dels sectors socials més di-
36 nàmics constitueix una gran oportunitat per a les esquerres, en procés —també— de reorganització. La necessitat de
37 proporcionar resposta adequada a la demanda de noves formes de participació política interpel·la especialment unes
38 esquerres involucrades en l'actualització general d'idearis i projectes, i en procés de repensar les pròpies estructures
39 organitzatives.

40

41 A diferència de l'elitisme noucentista, que va inspirar el darrer gran projecte burgès de modernització de Catalunya, el
42 projecte republicà es vol de caràcter democràtic, multitudinari i popular. Necessita recrear la nació per adaptar-la a la
43 seva diversitat interna, a la seva nova *marca de classe* i a les condicions de la globalització en el curs de la construcció
44 de l'estat. Aquest propòsit necessita un replantejament profund de les relacions entre el sistema polític i la societat
45 civil. La ciutadania republicana, lliure i responsable, ha de trobar canals de participació activa en la presa de decisi-
46 ons polítiques, més enllà de la delegació i la tria de representants. Cal, doncs, facilitar la tasca de les organitzacions
47 cíviques, sindicals, socials o culturals existents; i cal també facilitar nous instruments de participació que expressin
48 l'apoderament d'un veritable «tercer sector» en la política. Tanmateix, cap objectiu de participació política serà efectiva

línia 1 si no s'incideix en les relacions de poder vigents en la nostra societat. La igualtat republicana requereix la no-dominació
2 ció arbitrària dels individus i, en conseqüència, l'eliminació de les desigualtats econòmiques i socials que llasten el futur
3 de qualsevol col·lectivitat.

4

5 Una de les claus del nou republicanisme és la proximitat entre les institucions o les administracions i el conjunt de la
6 població. Sense aquesta proximitat, que facilita la reciprocitat —la circulació permanent i en totes les direccions de la
7 informació i de les propostes— l'espai públic es burocratitza, es dilueix i perd densitat. La proximitat ja ha deixat de ser
8 una qüestió primordialment territorial per esdevenir, cada vegada més, una qüestió social. I la proximitat exigeix, avui,
9 l'assumpció plena de la complexitat i la diversitat interna del país. Per això el projecte d'aquest republicanisme no és
10 nacionalista sinó nacional; té una identitat composta que caldrà anar definint col·lectivament, però no és identitari; i es
11 reconeix permanentment obert, permeable i inacabat. Aquesta concepció de la identitat—projecte ens porta al paper
12 central de la cultura com a punt de partida per procedir a repensar i reorientar el país, el seu model econòmic i social,
13 els seus valors inspiradors, el seu sistema polític.

14

15

16 **2.1.f La cultura com a punt de partida**

17 La cultura és el millor punt de partida per procedir a la revisió crítica de la pròpia tradició —tradicions— i empeltar-la
18 de tradicions noves, debatudes i triades per les generacions actuals. La cultura conté els nostres llenguatges, l'educa-
19 ció i la comunicació, l'art i la ciència. La cultura és el receptacle més inclusiu de la diversitat de les d'experiències de les
20 persones que componen la nostra societat; i és també la suma de les expressions, reflexions, propostes i projectes que
21 deriven d'aquelles experiències. La cultura conté els estils de vida, les sensibilitats, l'energia i el talent creatiu, les pers-
22 pectives, els relats, les formes de consciència, les tribulacions de tota la comunitat. Per això, per la seva transversalitat,
23 per la seva capacitat alhora singular i aglutinadora, per la seva vocació totalitzadora, per la seva incomparable virtut
24 d'anticipació i projecció de futurs possibles, val la pena dissenyar el projecte de la República des del debat obert de les
25 idees i concepcions que facilita la cultura. Es tracta de concebre des de la cultura quina mena de societat volen bastir i
26 compartir; i recórrer després a l'economia i la política, per realitzar de forma concreta els propòsits formulats.

27

28 Per tots aquests factors —projecte nacional obert però no identitari, impuls popular, reconeixement de la pròpia
29 diversitat com a punt de partida, voluntat igualadora, prioritat de les polítiques socials, canvi d'hegemonia, radicalitat
30 democràtica, voluntat de partir de la cultura i el coneixement...— el projecte del republicanisme independentista no
31 només procura donar resposta a les aspiracions polítiques del sobiranisme català i les esquerres transformadores, sinó
32 que s'adequa a les exigències i condicions que plantegen l'era global i les noves societats en xarxa. Catalunya és ara
33 mateix un laboratori avançat d'experiències del canvi social i polític. La proposta del republicanisme independentista
34 i d'esquerres pren en consideració, de bon començament, la necessitat de procedir a la redefinició de les concepci-
35 ons de l'estat i de la nació que hem heretat dels segles XIX i XX i es representa com un marc teòric i polític útil per
36 estimular el projecte més ambiciós de transformació socioeconòmica i d'aprofundiment democràtic que hi ha en marxa
37 a Europa. I aquesta ponència hauria de donar resposta i, en la mesura del possible, precisar políticament l'estat actual
38 d'aquest projecte.

39

40

41

42 **2.2 La Unió Europea, un projecte en construcció**

43

44 Des dels seus inicis, la construcció de la Unió Europea ha estat un projecte esperançador per crear un espai comú
45 de la ciutadania europea en base als valors democràtics, la prosperitat econòmica, els drets socials, la pau i els drets
46 humans. Tanmateix, en els darrers temps hem pogut constatar fins a quin punt el projecte europeu s'ha estancat i, en
47 conseqüència, s'ha anat consolidant la imatge d'una Europa de club d'estats i del capital, dirigits per un grup de tecnò-
48 crates, preocupats pels seus propis interessos. Una dinàmica que cal revertir.

línia 1

2.2.a Motius per a l'euro-escepticisme

2 El projecte d'ampliació i integració europea ha patit en els últims quinze anys contradiccions i obstacles que han derivat
3 en l'afebliment de la idea federal i el retorn a la lògica inter-estatal. Són il·lustració d'aquestes contradiccions, entre
4 altres, les següents:

- 5
- 6 — La posada en marxa de l'euro com a peça bàsica de la unió va quedar limitada i afeblida per la resistència a do-
7 tar-lo de les eines necessàries per complir adequadament amb el rol d'espai monetari i econòmic central i complet
8 (1999–2000).
- 9 — El fracàs del projecte de quasi-Constitució europea amb el rebuig en sengles referèndums de països tan relle-
10 vants com França i Holanda (2004–2005).
- 11 — El procés d'incorporació, accelerat i sense garantir-ne la desitjada convergència amb els 15 estats que ja n'érem
12 membres, del grup de països de l'Europa de l'Est resultant del desmembrament del bloc soviètic que ha acabat
13 generant majors problemes de cohesió interna i, ara també, de qualitat democràtica (2006–2014).
- 14 — La feblesa institucional i econòmica d'aquesta Unió Europea massa gran però també massa desigual, amb una
15 distribució competencial incoherent i amb un pressupost del tot insuficient (1% del PIB europeu) per desplegar les
16 polítiques de cohesió i convergència interna que es feien necessàries i urgents.
- 17 — La incapacitat per assumir en tant que Unió Europea un rol actiu i positiu en la gestió dels conflictes bèl·lics
18 desfermats sobre tot a l'Orient Mitjà i la consegüent aparició del terrorisme jihadista també a territori europeu,
19 des de Madrid l'any 2004 fins a Barcelona el passat 2017, incloent a tantes ciutats de França, Regne Unit, Itàlia,
20 Alemanya... Una incapacitat que ha acabat generant en un sentiment general d'inseguretat, esdevenint també un
21 clar factor de replegament «nacional» i desconfiança en front a la UE.
- 22 — La crisi financera desfermada als EUA el 2007 i convertida immediatament en crisi econòmica europea i mundial
23 va comportar, en coherència amb l'hegemonia liberal-conservadora i servint als interessos dels grans poders eco-
24 nòmics i financers, una profunda crisi social, un greu retrocés en els sistemes de protecció social i una acceleració
25 en la tendència a la concentració de la riquesa i l'augment de les desigualtats, en el que s'ha optat per un rescat
26 dels bancs i no de les persones.
- 27

28 Són tots aquests factors i els efectes negatius de tot tipus que se'n deriven els que han dut a l'aparició i al creixement
29 de l'euro-escepticisme, l'anti-europeisme, la xenofòbia i les actituds explícitament contraries a l'acollida de refugiats i
30 immigrants de totes les procedències. Les conseqüències polítiques i econòmiques de tot plegat que anem registrant
31 en els últims anys són abundants i de greu repercussió:

- 32
- 33 — El rescat financer dels països del sud d'Europa amb l'especial gravetat del cas de Grècia.
- 34 — La crisi de les persones refugiades amb el tancament de fronteres, els acords vergonyants amb Turquia, primer, i
35 Líbia, després, per exercir la funció de control i contenció de l'arribada de nous ciutadans que fugien del conflicte
36 de Síria i, cada cop més, de l'Àfrica subsahariana o del Sud-est asiàtic.
- 37 — El Brèxit, primera gran crisi i evidència de fracàs significatiu en el procés d'integració europea. en el que un dels
38 grans estats membres, sobre la base de crítiques legítimes al funcionament de les institucions europees, decideix
39 per voluntat popular «recuperar el control» i retornar a la seva tradicional aliança amb els EUA sense renunciar a
40 un tracte d'avantatge en les seves relacions amb la UE.
- 41 — L'evolució cap a règims autoritaris, nacionalistes i xenòfobs de països tant rellevants com Polònia, Hongria i, en
42 menor mesura, Romania, Bulgària, Eslovènia...
- 43
- 44

2.2.b Malgrat tot, més Europa

45 Tot i les circumstàncies, cal deixar clar una constatació: sense la incorporació d'Espanya a la Unió Europea el 1986,
46 el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol no s'hauria pogut plantejar en els termes i amb les formes que hem
47 realitzat en la darrera etapa. De fet i de dret, la pertinença europea ens situa en circumstàncies ben diferenciades i
48

línia 1 positives, especialment si les comparem amb les que eren vigents abans de la integració. Al menys en tres aspectes
2 rellevants:

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

2.2.c Una proposta catalana per a Europa

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

La Unió Europea al llarg d'aquest període crític s'ha decantat cap el que hem anomenat Club d'Estats, un grup de països lligats tant per la competència entre ells com per un cert compromís de socors mutu, sota el control i última decisió dels grans estats fundadors, Alemanya i, ara també, França. És en aquest context que els casos de Catalunya i Escòcia obren una línia de reflexió i proposta política per un nou període de reforma i transformació europea. És a dir, des de Catalunya i en paral·lel amb la imprescindible internacionalització del conflicte amb l'Estat, especialment en l'àmbit judicial, hem de definir i treballar la nostra proposta per Europa.

Cal deixar clar el nostre punt de vista explícitament pro-europeu, el nostre compromís amb la seva construcció institucional compartida, el creixement sostenible i la persecució comuna dels objectius que la van fer néixer: pau, equitat, progrés social, llibertat i de cooperació amb la resta del món. En aquest sentit, hem d'elaborar una proposta que comenci per identificar les grans qüestions d'abast europeu pendents de decisió o nova consideració, per entrar immediatament després en la construcció dels instruments d'acció política corresponents, necessàriament també d'àmbit europeu.

Entre les qüestions que avui són al nucli central de decisió del conjunt de les institucions europees podem identificar les següents:

- La definició de sobirania compartida i la seva plasmació en els Tractats: superació de l'actual bloqueig de la Unió per part dels Estats, per la via d'aplicació conseqüent del principi de subsidiarietat, incloent la definició de les competències i facultats que han d'enfortir l'Europa federal però també amb l'esforç de retorn i confiança als àmbits regionals i locals de bona part del que avui forma part de l'excés regulatori acumulat des del que s'ha anomenat la «tecnocràcia de Brussel·les».
- L'establiment d'una nova regulació global sobre el dret d'autodeterminació a l'interior de la Unió Europea i els criteris i requisits mínims que haurien de ser exigibles als eventuais processos d'ampliació interna, traslladant a les

- línia 1 institucions europees, amb el Parlament en primer terme, el debat obert en els àmbits acadèmics que treballen les
2 qüestions de caràcter constitucional.
- 3 — La reforma dels desequilibris actuals entre les institucions que componen la Unió Europea, amb l'apoderament
4 del Parlament i l'avenç cap a un genuí espai democràtic europeu, modificant la Llei Electoral i facilitant el contrast
5 entre llistes i propostes polítiques d'abast plenament europeu.
 - 6 — Completar la construcció d'una genuïna Unió Econòmica, i no només monetària, amb plena responsabilitat federal
7 per les polítiques de creixement, convergència interna, reducció de disparitats, inversions públiques, garanties i
8 mínims obligats per el manteniment de la cohesió social.
 - 9 — Creixement del pressupost de la Unió Europea fins al menys el 5 o 7 % del PIB europeu en un termini raonable de
10 com a màxim 10 anys (recordem que el govern federal dels EUA gestiona quasi el 20% del seu PIB).
 - 11 — Establiment d'una fiscalitat europea capaç d'actuar en peu d'igualtat amb la realitat empresarial de les grans cor-
12 poracions presents arreu del territori europeu i mundial, tot cercant els acords i regulacions globals que permetin
13 abordar seriosament l'actual elusió fiscal a gran escala, (més de 100.000 milions d'euros any) i acabar amb la com-
14 petència inter-estats a la baixa (Irlanda, Luxemburg, Holanda...) en perjudici del conjunt de ciutadans europeus.
 - 15 — Harmonització d'un marc de relacions laborals europeus que estableixi uns estàndars mínims i protegeixi els drets
16 de les persones treballadores a tota la Unió.
 - 17 — Dur a les últimes conseqüències el criteri de sostenibilitat en l'ús dels recursos naturals amb la Transició Energè-
18 tica basada en els acords sobre el canvi climàtic obtinguts en la darrera Cimera de París però que serà necessari
19 ampliar i aprofundir.
 - 20 — Definir les institucions adequades per ser presents en tant que Unió Europea en els grans escenaris de decisió
21 mundial sobre les qüestions de seguretat, defensa, lluita anti-terrorista, acords comercials, lliure moviment de
22 persones, criteris d'acollida de refugiats...

23

24 En resum, Catalunya i els diversos territoris dels Països Catalans no podran reeixir en el seu objectiu d'emancipació
25 sense la presència i la intervenció de la Unió Europea i d'altres instàncies internacionals, però això exigeix de nosaltres
26 la implicació positiva en el seu devenir i la plena corresponsabilitat en la resposta a les grans qüestions que té plante-
27 jades. Volem tota la sobirania possible per, precisament, poder-la compartir amb els pobles i les institucions europees a
28 les que, des de sempre, hem volgut pertànyer. Europa és també, en bona mesura, «l'Estat» del que ara, sota la domi-
29 nació de l'Estat espanyol, no podem fruit plenament, en tant que protecció, acompanyament, sobirania compartida i
30 corresponsabilitat plenament assumida.

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

3. Una nova etapa

3.1 On som

L'any 2017 ha mostrat l'extraordinària força del sobiranisme, fruit d'una llarga etapa de treball polític en diferents plans al si de la societat catalana, que ha culminat amb la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i la declaració política d'independència al Parlament. Pocs moviments socials a l'Europa occidental tenen la capacitat de mobilització cívica, pacífica i democràtica, així com la capillaritat social i política, que ha sabut mostrar el sobiranisme en els darrers anys. Tampoc no és habitual que un moviment social aconsegueixi, en un país del Primer Món, que tant la ciutadania corrent com les seves elits polítiques estiguin disposats a córrer riscos vitals de primera magnitud en defensa d'una causa política. És aquesta extraordinària fortalesa la que ha aconseguit obrir, a Catalunya, l'esquerda més seriosa en el règim del 78 des que aquest es va establir a partir de la reforma del període postfranquista.

línia 1 És perfectament constatable, tanmateix, que el resultat final de l'*Octubre català*, des de la políticament exitosa celebra-
2 ció del referèndum fins a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i la convocatòria, a la seva empara, de
3 les eleccions del 21D, no s'ha traduït en el naixement de la República Catalana. Tot amb tot, el preu que ha pagat l'Es-
4 tat espanyol per aturar l'embranchada del sobiranisme català ha estat enorme: en haver optat per l'ús de la violència —
5 policial, judicial, institucional, mediàtica i també simbòlica— en lloc d'haver afavorit les vies de diàleg, s'ha deslegitimada
6 a ulls d'una àmplia majoria de la ciutadania. I, és important remarcar-ho, força més enllà dels rengles més clarament
7 alineats amb l'estratègia que s'ha seguit per fer possible la República Catalana.

3.1.a Oportunitats i reptes

11 Tot plegat ens obliga a emprendre una seriosa reflexió sobre aquells aspectes que ens cal reforçar si volem arribar en
12 les millors condicions possibles al proper embat amb l'Estat. En podem identificar tres de fonamentals: 1) entendre que
13 ampliar la majoria social sense confondre-la mecànicament amb la majoria parlamentària; 2) recuperar les complicitats
14 amb aquells sectors polítics i socials que, favorables al dret a decidir, s'han situat al marge de l'estratègia de les forces
15 partidàries de la República Catalana; 3) aprofundir en aquells components de la nostra proposta política que ens con-
16 necten amb la diversitat de la societat catalana actual; i 4) entendre el procés cap a la independència com un fenomen
17 necessàriament *multilateral*, en el qual intervindran actors polítics i institucionals d'índole molt diversa.

- 19 — La construcció de la República Catalana no és, contra el que se sol sostenir de vegades, una qüestió essencial-
20 ment formal i legal. Des d'aquest punt de vista, cal anar més enllà de formulacions com «full de ruta» i d'altres de
21 similars que simplifiquen en excés la dinàmica social, reduint-la al seguiment mecànic d'unes passes prefigurades
22 fins a assolir l'objectiu desitjat en una data prefixada del calendari: un Estat legítim i reconegut internacionalment.
23 Malauradament, la realitat dels processos d'alliberament nacional és infinitament més complexa i apunta sempre
24 al mateix factor clau: el poder polític, la capacitat de fer realitat la pròpia voluntat. Dit d'una altra manera: amb vo-
25 luntat, fins i tot amb voluntat pautada i ben organitzada, no n'hi ha prou. I la realitat és que avui en dia l'indep-
26 dentisme no és suficientment poderós, encara, com per convertir Catalunya en una República independent; entre
27 d'altres coses, però no només, perquè avui en dia l'independentisme representa aproximadament un 50% de la
28 població catalana, proporció insuficient quan del que es tracta és de que la República neixi per mitjans estricta-
29 ment cívics, pacífics i democràtics.
- 30 — És per tot això que cal entendre que obtenir la majoria social d'un país significa alguna cosa més que detenir una
31 simple majoria a una càmera parlamentària. I això no significa, naturalment, que el moviment independentista no
32 hagi de valorar com un èxit extraordinari el fet d'haver passat en menys d'una dècada del 30 per cent dels escons
33 del Parlament de Catalunya al 51 per cent. En realitat, es tracta d'utilitzar el potencial polític que ens dóna aquesta
34 significativa majoria parlamentària com a trampolí per propulsar-nos cap a la plena majoria social. Una majoria
35 social, tot sigui dit de passada, que no pot ser ni exigua ni efímera. Crear la República catalana, sigui quina sigui
36 l'actitud de l'Estat espanyol al respecte, no és una decisió legislativa ordinària, sinó la decisió política més impor-
37 tant que pot prendre un país. Especialment quan l'ha de prendre de forma cívica, pacífica i democràtica.
- 38 — Cal recobrar sinergies i complicitats amb aquells sectors que, favorables als principis democràtics i a l'exercici real
39 del dret a decidir, no han volgut acabar-se de comprometre amb la nostra estratègia per obtenir la República
40 Catalana. Ara, quan la reacció repressiva de l'Estat espanyol ha imposat la necessitat d'una resposta àmplia més
41 enllà dels rengles estrictes de l'independentisme, la vitalitat i capacitat de col·laboració de les forces democràti-
42 ques del nostre país està demostrant de nou les seves grans possibilitats. És a partir de la unitat dels demòcrates
43 que les forces partidàries de la República podran impulsar de manera efectiva l'exercici del dret a decidir.
- 44 — Cal aprofundir i potenciar aquells aspectes de la nostra proposta política que ens permeten connectar amb més
45 facilitat amb la heterogeneïtat social que caracteritza la Catalunya d'avui. En aquesta línia cal abandonar defini-
46 tivament sectarismes i actituds dogmàtiques en relació al nostre entorn. El nostre patriotisme és cívic i republicà
47 i, en conseqüència, ha d'acceptar amb naturalitat i sense escarafalls de cap mena que els graus d'adhesió al
48 projecte de construcció de la República Catalana seran encara força desiguals en segons quins àmbits i que, els

- línia 1 camins per a acabar adherint-hi, seran molt diferents als que ha seguit històricament la militància independen-
2 tista més mobilitzada.
- 3 — Cal començar a entendre que el procés cap a la República Catalana serà clarament multilateral, des del punt de
4 vista social, econòmic, polític i institucional. És necessari, doncs, anar més enllà del debat, binari, estèril i contra-
5 produent, de la unilateralitat versus bilateralitat. I és que els processos de canvi profund, són necessàriament mul-
6 tilaterals. No és només que impliquin, en algun moment, algun tipus de negociació entre independentistes i Estat
7 matriu, sinó que ambdós actors són internament plurals i, alhora, estan envoltats d'una altra multiplicitat d'actors
8 (altres Estats, organitzacions internacionals, empreses, sindicats...). Tot plegat fa que els actes unilaterals per part
9 del moviment independentista sigui només una petita part d'una dinàmica molt més complexa. Per a que els
10 canvis profunds es portin a terme, els actors que els promouen necessàriament han de començar a actuar sense
11 esperar a que aquells que no desitgen els canvis s'hi avinguin, però és igualment necessari deixar una porta clara-
12 ment oberta a la interlocució amb l'altra part o amb actors propers a ella. I és igualment necessari cercar el suport
13 de tercers actors que puguin desbloquejar les situacions d'impàs i contenir els excessos de les parts (sobretot de
14 la part poderosa).
- 15 — En el cas català, la conquesta del dret a decidir, condició insuficient però imprescindible per a la independència,
16 arribarà, a més de per la mobilització d'una àmplia majoria de la nostra societat, pel paper que puguin tenir les
17 forces democràtiques d'arreu de l'Estat espanyol crítiques amb el règim del 78 i els actors europeus més sensibles
18 a la defensa de la democràcia i els drets humans. En la mesura en que aquests dos elements comptin amb més
19 iniciativa política i marge de maniobra, la causa de la República Catalana es trobarà en millors condicions per ser
20 una realitat.
- 21 — I, finalment, cal establir sinèrgies amb aquelles forces polítiques, socials i sindicals que al País Valencià, a les Illes
22 Balears i a la Catalunya Nord, coincideixin amb els nostres principis democràtics i que permeta ampliar la base
23 sobiranista, també, en aquests territoris.

3.1.b Factors adversos

26 Cal, en conseqüència, que les persones i forces partidàries de la República Catalana tinguem en compte una sèrie de
27 factors adversos que, a hores d'ara, dificulten el nostra avenç a curt termini: 1) només la meitat de la societat catalana,
28 aproximadament, dona alguna mena de suport a la independència; 2) entre els suports absents és particularment
29 important el d'una part probablement majoritària de la classe treballadora, indispensable en un procés d'alliberament
30 nacional; 3) una part important dels mitjans de comunicació presents a Catalunya —especialment els més tradicio-
31 nals— són fortament partidaris del manteniment del règim del 78 i de la seva correlació de poders polítics i econòmics
32 i, per tant, s'expressen com a fortament contraris a la independència i, en conseqüència, aposten per la desinformació
33 i la tergiversació sobre la naturalesa i els objectius del republicanisme i l'independentisme; i 4) els grans poders eco-
34 nòmics catalans més vinculats al BOE s'oposen de forma frontal a una República que representa una greu amenaça
35 pels seus privilegis. Es tracta d'un seguit de qüestions que no poden obviar-se quan ens enfrontem a un Estat com
36 l'espanyol, que malgrat les caricatures que se'n fan de vegades és un Estat poderós, relativament respectat internaci-
37 onalment, que a nivell diplomàtic és una potència mitjana amb aliances estables amb grans potències, i que disposa
38 d'una estructura política i diplomàtica present arreu del món per a defensar els seus interessos.

3.1.c Les fortaleeses de l'independentisme

41 I tanmateix, les fortaleeses de l'independentisme no són menyspreables: 1) en menys d'una dècada ha passat de gaudir
42 del suport d'aproximadament el 25% de la societat catalana fins a arribar als volts del 50%; 2) gaudeix d'un suport
43 clarament majoritari entre les franges joves de la població, cosa que li obre enormes possibilitats de cara al futur; 3)
44 ha aconseguit desfer-se de la imatge de moviment més o menys essencialista, incorporant amb cada cop més força
45 sectors i persones de tota mena d'origen i llengua a través de l'articulació d'un patriotisme cívic; 4) en major o menor
46 mesura té una presència important en la societat civil i en l'associacionisme, des de sindicats fins a entitats culturals,
47
48

línia 1 plataformes cíviques o organitzacions patronals; 5) té una capacitat de mobilització pacífica i massiva que pràctica-
2 ment no iguala cap altre moviment social europeu; 6) gaudeix de la simpatia i suport d'acadèmics catalans de primer
3 nivell, molts d'ells treballant a universitats estrangeres; i 7) arrel de l'1 d'octubre, ha aconseguit definitivament donar-se
4 a conèixer arreu del món, despertant certa simpatia entre actors no necessàriament favorables a la independència,
5 però sí molt crítics amb la involució autoritària de l'Estat espanyol.

6

7 És a partir de tot aquest seguit de forteses que cal construir un nou relat que doni sentit a l'estratègia de construcció
8 de la República Catalana. No podem caure en l'error de mirar de reproduir mecànicament el *full de ruta* anterior sense
9 tenir en compte les circumstàncies presents i l'actual correlació de forces. És necessari, per contra, bastir una nova
10 estratègia, realista, valenta i eficaç, que ajudi avançar en el seu conjunt els partidaris de la República Catalana.

11

12

13 **3.2. Ara, ser més forts**

14

15 Queda clar, doncs, que en aquesta nova etapa caldrà que tinguem com a prioritat l'enfortiment. Concretament, l'enfor-
16 timent simultani del país, de l'independentisme d'esquerres, i del nostre partit.

17

18 **3.2.a Enfortir el país**

19 Enfortir el país, a curt termini, significa actuar sobre cinc aspectes principals:

20

- 21 — Protegir i enfortir els espais de sobirania dels que, en diferents nivells, gaudeix el nostre país avui en dia. A
22 Catalunya, tot el mal fet per l'aplicació de l'article 155 i per la involució legislativa i doctrinal de les institucions de
23 l'Estat, ha de ser desfet per un govern efectiu d'orientació republicana, disposat a protegir i enfortir cadascuna de
24 les eines que han permès cohesionar el nostre país, des de la televisió pública fins l'escola catalana. A la resta dels
25 Països Catalans, cal fer front comú amb totes aquelles forces disposades a defensar l'autogovern davant l'onada
26 recentralitzadora.
- 27 — Protegir i enfortir la unitat civil a cadascun dels territoris de la nació. En particular, en el cas de Catalunya, conjurar
28 l'amenaça, molt llunyana però no impossible, de que la societat pugui patir un trencament en la seva unitat civil;
29 un objectiu estratègic per a l'espanyolisme i l'extrema dreta, que porten anys intentar fracturar el nostre país per
30 raó de llengua, origen o religió. Cal seguir treballant per un patriotisme cívic, laic i inclusiu, en perpètua revisió i
31 que sàpiga conjuminar la cohesió social amb la celebració de la diversitat.
- 32 — Fer servir els limitats espais de sobirania de que disposa el nostre poble per a combatre, fins on sigui possible,
33 totes les forces que amenacen amb convertir el nostre país en una societat neofeudal, allunyada de la igualtat
34 d'oportunitats i la meritocràcia: l'oligopolisme propi del règim del 78; la xenofòbia; el neomasclisme; i la precarietat
35 laboral i vital introduïda pel neoliberalisme.
- 36 — Desconnectar gradualment l'economia catalana de la teranyina del règim del 78. Cal facilitar que cada cop més
37 catalans tinguin els seus estalvis i contractin els seus serveis bàsics amb empreses amb consciència social i que no
38 depenguin dels favors del BOE. I cal ajudar el teixit empresarial del nostre país a internacionalitzar-se i ser, així, com
39 més va menys vulnerables a les amenaces de boicot per motius polítics per part de les forces reaccionàries del règim.
- 40 — Acompanyar la cultura catalana en la seva adaptació cap a les realitats del nostre temps, en que el lloc que fa
41 dècades ocupaven mitjans com la TV està sent com més va més ocupat per Internet. Cal que les administracions
42 públiques del nostre país assegurin que la cultura catalana podrà aprofitar al màxim les oportunitats de les noves
43 autopistes de la comunicació.

44

45

46 **3.2.b Enfortir l'independentisme d'esquerres**

47 L'enfortiment de l'independentisme d'esquerres ha de tenir lloc, d'altra banda, en quatre fronts: a nivell de Catalunya,
48 de la resta dels Països Catalans, de l'Estat espanyol, i de la resta d'Europa i el món.

línia 1 A nivell de Catalunya, cal conjuminar tres tasques simultànies: eixamplar la base social de l'independentisme, enfortir
2 els moviments socials progressistes, i solidificar els lligams entre ambdós espais. En aquest sentit, l'independentisme
3 d'esquerres enfronta una amenaça que ha de saber convertir en un punt de fortalesa: la repressió venjativa desferma-
4 da per l'Estat espanyol, així com la suspensió de l'autogovern via article 155 de la Constitució espanyola, està recordant
5 constantment a totes les persones demòcrates d'aquest país, independentistes o no, que allò que els uneix és molt
6 més que el que els separa. El record de la brutalitat policial de l'1 d'octubre; l'empresonament de mig govern de la
7 Generalitat i de dos destacats activistes com els Jordis; o les amenaces constants a l'escola catalana i a la Televisió de
8 Catalunya estan generant un sentiment d'indignació que s'estén molt més enllà de les parets de l'independentisme.
9 Aquesta indignació està portant a l'articulació d'un ampli front comú en defensa de la democràcia i les llibertats; un
10 front que ha de plantar cara a una involució autoritària que amenaça totes les persones i moviments crítics amb el
11 règim del 78. Aquest és un terreny on l'independentisme i els moviments socials progressistes poden plantar cara a un
12 adversari comú i reforçar els vincles que els uneixen.

13

14 A nivell de la resta dels Països Catalans, el nostre partit ha de continuar amb la línia ja iniciada fa anys: d'una banda,
15 participar de la construcció de confluències amb forces sobiranes i d'esquerres, enfrontades tant al centralisme com
16 al conservadorisme propis del règim del 78; d'altra banda, exercir un cert paper d'avantguarda en aquests espais am-
17 plis, mantenint viu el projecte d'uns Països Catalans lliurement federats i, alhora, apostant per l'accés de cada territori
18 a la seva sobirania com a única via real de superació del règim. El camí cap al dret a decidir a cadascun dels territoris
19 de la nació no pot quedar supeditat als ritmes dels altres, i alhora no pot deixar de tenir-hi un ull posat. Dins aquests
20 espais amplis de confluència, Esquerra Republicana ha de ser també una veu crítica davant els excessos de conformis-
21 me, davant els intents de convertir les esquerres nacionals emergents en simples actualitzacions de les sucursals del
22 Partit Socialista de tota la vida.

23

24 Pel que fa a l'Estat espanyol, l'independentisme d'esquerres no pot resignar-se a la identificació automàtica entre els
25 pobles de l'Estat espanyol i el règim del 78. L'independentisme d'esquerres ha de saber establir canals de comunica-
26 ció i, quan sigui possible, aliances amb totes les forces republicanes i d'esquerres de l'Estat, ja es tracti de forces que
27 operin a nivell de l'estat com a nivell de les nacions sense Estat oprimides pel règim. En la mesura que aquests actors
28 siguin més forts, el consens a l'entorn del règim, i per tant de la via repressiva contra les aspiracions nacionals catala-
29 nes, serà menor.

30

31 Pel que fa al front internacional, la lluita antirepressiva ocupa de nou un paper central. D'una banda, perquè la principal
32 esperança per a assolir la llibertat completa de totes les persones represaliades es troba en la justícia europea i, en
33 particular, en el Tribunal Europeu de Drets Humans. I en segon lloc, perquè la reacció desproporcionada i venjativa
34 del règim del 78 contra l'1 d'octubre ha despertat, arreu d'Europa, una certa corrent de simpatia que, si bé encara no
35 és majoritària, és prou forta com per a que sobre ella es pugui construir una base de suport a una solució dialogada
36 al conflicte polític català. Una base de suport que no necessàriament ha de ser favorable a la independència, sinó
37 simplement a la democràcia i al diàleg. La construcció d'aquesta base de suport internacional és un dels aspectes més
38 importants a treballar durant aquesta nova etapa; i també serà un dels que demanarà més esforç, més temps i, per
39 tant, més paciència. Particularment important serà rebutjar la caricatura que el règim del 78 vol fer de l'independentis-
40 me com a moviment nacionalista i euroescèptic: cal fer èmfasi en el caràcter republicà, progressista, cívic i europeista
41 de l'independentisme català.

42

43

44 **3.2.c Enfortir Esquerra Republicana**

45 Finalment, juntament amb l'enfortiment del país i de l'independentisme d'esquerres, hem de treballar per l'enfortiment
46 d'Esquerra Republicana. L'independentisme és avui dia un moviment plural, sobre el que Esquerra Republicana ni té
47 ni pot pretendre tenir un monopoli; no obstant, la posició d'Esquerra Republicana és central, i ho serà més com més
48 creixi el moviment. Esquerra Republicana és el nexa d'unió principal entre l'independentisme i les esquerres, la pedra

línia 1 angular del republicanisme a les institucions del nostre país, i el partit més ben posicionat (i per tant, amb més respon-
2 sabilitat) pel que fa a aconseguir incorporar com més va més sectors socials a al projecte per la República Catalana.
3 És necessari que Esquerra Republicana tingui cada cop més amics, més simpatitzants i més militants; que mantingui
4 la seva tendència a l'alça a totes les conteses electorals, fins a completar la seva transformació en el partit hegemònic
5 a Catalunya, i en una força imprescindible al País Valencià, a les Illes Balears i a la Catalunya Nord; i que esdevingui
6 el partit de referència principal tant de l'independentisme com dels moviments socials progressistes, no només a les
7 zones on ja és fort sinó en especial en aquells territoris on encara és minoritari.

8
9 Aquesta progressiva acumulació de forces, i el progressiu debilitament del règim del 78, ha d'anar encaminada a acon-
10 seguir que el govern de Madrid dialogui d'una vegada amb el sobiranisme de cara a assolir una sortida a l'escoesa pel
11 conflicte polític català. Com més dèbil sigui el règim del 78, i com més fortes siguin les forces crítiques amb el règim
12 (dins i fora de l'Estat), més a prop estarem d'aquesta solució. La creació de la República Catalana serà necessàriament
13 fruit d'un procés multilateral, i la ruptura amb el règim del 78 no es produirà per un trencament sobtat, sinó més aviat
14 per fatiga de materials, gradual però constant; de cara a treballar-la, les virtuts més importants seran la paciència, el
15 coratge, la constància, la resistència i la visió a llarg termini.

3.3 Som un sol poble

16
17
18
19
20 La vocació integradora i la defensa de la cohesió social forma part de l'ADN històric del catalanisme popular, prou ben
21 sintetitzat en aquell vell lema de Som un sol poble. En els anys més durs de la dictadura i durant l'etapa de la transició
22 post-franquista es van teixir amplis consensos a Catalunya que van deixar sense cap marge d'actuació una hipotètica
23 alternativa lerrouxista. Les polítiques de normalització lingüística i, sobretot, el suport social amb el qual ha comptat
24 sempre el model d'escola catalana són una bona mostra de tot plegat. Més enllà de les mancances que pugui haver
25 tingut i de la necessitat d'aprofundir-lo, modernitzar-lo i fer-lo més eficaç, aquest model, en el qual l'aprenentatge i l'ús
26 social de la llengua ocupen un lloc central, forma part d'un patrimoni col·lectiu de cultura cívica i democràtica que ens
27 cal preservar amb vista al futur.

28
29 En els darrers anys, i no només a causa del desenvolupament del 'procés' sinó també, en part, pel sorgiment una mica
30 anterior de noves forces d'obediència espanyolista que no van participar en els grans consensos de país generats al
31 voltant de les institucions de Govern de Catalunya, tot plegat amenaça de posar-se en risc. L'Estat, i amb ell bona part
32 de la classe política espanyola i els mitjans de comunicació que li són afins, ha situat la llengua, l'escola catalana i els
33 nostres mitjans de comunicació públics a la diana.

34
35 Incapaç de reformar-se internament, fracassada la via de la reforma estatutària i deslegitimada a causa de l'ús de la
36 violència contra el referèndum de l'1 d'Octubre, ha optat per assajar una estratègia que mai no havia gosat posar en
37 pràctica anteriorment, almenys de manera oberta i declarada: l'esquinçament de la societat catalana per, un cop fractu-
38 rada, sotmetre-la amb més facilitat. Aquest propòsit sorgeix d'una simplificació molt grollera de la sociologia del país,
39 que estaria hipotèticament dividit en dos blocs irreconciliables, homogenis i sense capacitat ni de comunicació ni de
40 diàleg entre si. Catalunya, però, com sabem prou bé, els republicans va molt més enllà d'aquest retrat en blanc i negre
41 i, si és alguna cosa, si de cas, és un mosaic de posicions diverses, matisades i plurals, molt lluny de l'*ulsterització* que
42 prediquen els sectors més reaccionaris alineats amb l'Estat.

3.3.a Reforçar la cohesió social

43
44
45
46 Tot plegat ens obliga a prendre consciència dels perills que ens sotgen i a, per tal de no facilitar la feina als nostres
47 adversaris, a reforçar els elements següents:

48

- línia 1 — Reforçar els components constitutivament inclusius de la nostra oferta política. La República Catalana que volem
2 no serà en cap cas *identitària* en un sentit fort i serà sensible a l'hora de respectar i preservar les *identitats múlti-*
3 *ples* i els sentiments de pertinença diversos que es trobaran presents al si de la seva ciutadania.
- 4 — Fer polítiques republicanes des de les institucions —des del Govern als ajuntaments— per tal d'afavorir el progrés
5 i la cohesió social de la seva ciutadania. I això passa per fer bones polítiques públiques en tots els camps: des
6 del benestar social, la cultura, l'urbanisme i l'ordenació del territori a l'extensió d'un sistema de salut pública per
7 a tothom, passant pel progrés econòmic, el repartiment de la riquesa i les mesures de foment de l'ocupació. I, no
8 caldria ni dir-ho, situar l'escola catalana i els nostres mitjans de comunicació públics a un nivell d'excel·lència.
- 9 — Redoblar els esforços per generar simpaties polítiques en aquelles zones del país en les quals les forces polítiques
10 i els moviments socials partidaris de la República Catalana tenen més dificultats per a incidir. En aquest sentit és
11 de cabdal importància augmentar la nostra presència a les diferents àrees metropolitanes del país.
- 12 — No perdre mai de vista que hem d'establir complicitats i punts de trobada amb sectors que, ara per ara, estan
13 encara lluny d'adherir al projecte de construcció d'una República Catalana però que, en graus diversos, poden
14 arribar a compartir amb nosaltres la defensa del dret a decidir, uns estàndards mínims de cultura democràtica i
15 respecte a les llibertats públiques i una lleialtat bàsica al paper de les institucions catalanes.

3.4 Viure junts els que som diferents

20 Catalunya ha viscut la major transformació demogràfica d'Europa al segle XXI passant de 6,3 a 7,5 milions d'habitants
21 en només 12 anys. És la tercera vegada que ens passa en els darrers 100 anys, però aquesta vegada la diversitat ve de
22 tot el món, acollim nous catalans amb origen a 183 estats diferents i que parlen més de 300 llengües.

24 Aquest no és un canvi conjuntural, ha vingut per quedar-se. Avui som un país més obert, amb més intercanvis, amb
25 més habilitat per relacionar-nos amb el món. Aquests canvis requereixen també un esforç d'acomodació mútua que no
26 sempre és fàcil. Hem de construir un nou nosaltres, inclusiu, on exercir la ciutadania, la corresponsabilitat, la solidaritat
27 entre les persones que comparteixen una mateixa societat, que es saben i reconeixen membres d'un sol poble. Divers,
28 certament. Però amb voluntat de ser un sol poble. Construir aquest nou sentit de pertinença, compartit per tothom, és
29 una necessitat imprescindible per al benestar, la cohesió i l'equitat.

31 Hem entrat en una nova fase. La immigració no ha estat un fenomen passatger, sinó estructural: el 80% dels estran-
32 gers que viuen a Catalunya ho fan des de fa més de 5 anys, el 50% més de 10 anys. A les properes municipals prop
33 de 700.000 persones amb una experiència personal d'immigració tindran dret a vot i de les 700.000 que encara no
34 podran votar, s'estima que prop del 80% ho podrà fer a les següents municipals.

36 Els reptes inicials del fet migratori (irregularitat, acollida, reagrupació familiar...) continuen sent importants, però
37 apareix una nova agenda que cal abordar amb urgència, mitjans i decisió: Com ens ho fem per viure junts els que som
38 diferents? Com eradicar la desigualtat per raó d'origen? Quins elements hem de compartir totes les persones que
39 vivim juntes, què constitueix la nostra cultura pública comuna? Quins elements constitueixen, en canvi, part del dret
40 a la diferència? Com eradicar l'odi i la discriminació? Com prevenir els extremismes violents? Com ajudar a construir
41 identitats que mantinguin una relació positiva amb les referències culturals del país d'origen i les del país d'acollida?
42 Com construir un sentit de pertinença, de compromís amb la Catalunya diversa que arribi a tothom?

44 I una pregunta central que determinarà l'èxit o el fracàs del nostre procés migratori: com evitar que la desigualtat es
45 transmeti d'una generació a la següent i, evitar així, també que les diferències s'identifiquin amb desigualtats.

46
47
48

línia 1

3.4.a Fer ciutadania

2 Esquerra Republicana pot i ha de liderar les respostes d'aquesta nova agenda política. És més, Catalunya pot fer una
3 proposta de país de gran utilitat per al món i, per això també, Catalunya ha de ser independent i tenir veu al món. La
4 resposta és fer ciutadania, fer República. Fer que les persones que vivim juntes siguem tota la ciutadania, persones
5 que tenim els mateixos drets i deures, i que estem compromeses amb el bé comú.
6
7 Tenim l'oportunitat d'aprendre dels altres països que han tingut abans transformacions similars. Podem aprendre
8 que l'assimilacionisme ha perseguit un objectiu injust i contraproductiu: demanar a la gent que deixi de ser qui és,
9 desconfiar de la diferència, ha complicat absurdament la construcció de relacions positives entre identitats indivi-
10 duals i col·lectives.
11
12 Podem aprendre que determinades pràctiques del multiculturalisme han limitat la participació en l'espai comú, i a les
13 oportunitats, d'àmplies capes de la nova ciutadania i de la seva descendència. Sota un suposat respecte a la diversitat,
14 hi havia indiferència i una baixa voluntat d'inclusió, facilitant la reproducció de les desigualtats entre generacions.
15
16 Segurament, la fórmula de cohesió i diversitat a *parts iguals*, aplicada de forma intuïtiva per molts actors de la societat
17 catalana, assenyalava un camí raonable. Promoure una cultura pública comuna (com es va acordar al Pacte Nacional
18 per a la Immigració de 2008) basada en els principis democràtics i la cultura i la llengua catalanes i, al mateix temps,
19 respectar i valorar la identitat cultural i lingüística de cadascú. Dit d'una altra manera, no demanar a ningú que deixi de
20 ser qui és, convidar a tothom que sigui també català o catalana.
21
22 L'interculturalisme ha de ser la via cap a una pertinença compartida. La diversitat cultural i lingüística no és, òbvia-
23 ment, un dret que s'expressi individualment sinó de forma col·lectiva. Ja estem veient, i anirà a més, l'aparició de noves
24 demandes d'expressions col·lectives (acceptables o no segons si són compatibles o no amb la cultura pública comuna)
25 que cal reconèixer i fer compatibles amb la construcció d'una pertinença compartida.

3.4.b Pertinença compartida

26
27
28
29 Des d'un present amb massa segregació, desconeixement mutu, fins i tot desconfiança mútua, desigualtat lligada
30 a raons d'origen, dolor causat per la discriminació i el racisme, la separació familiar, el risc d'aparició d'extremismes
31 violents de tot signe, volem construir la pertinença compartida, una catalanitat assumida per totes aquelles persones
32 que, a més, també definim la nostra identitat amb altres referències de tota mena. I això només es pot fer amb un
33 ferm compromís de les polítiques públiques 1) per a la inclusió; 2) per a la interacció; i 3) per a reconèixer i valorar la
34 diversitat de la nostra societat.
35
36 — Inclusió perquè volem tothom dins i ningú fora de la nostra societat. Remoure els obstacles a causa de l'origen,
37 llengua o cultura és un objectiu de les polítiques per a la inclusió junt amb les altres causes de desigualtat. La
38 situació jurídica, per exemple, és una enorme barrera que situa en l'exclusió a milers de persones. Ser dona i
39 estrangera reclou en determinats nínxols laborals que cal dignificar. Si la desigualtat de la primera generació es
40 transmet a la seva descendència o no, serà el que determinarà l'èxit o el fracàs del nostre procés migratori. I, mal-
41 grat l'enorme tasca que el govern catalanista i d'esquerres va fer en educació, val a dir que els resultats escolars
42 continuen reflexant uns nivells de desigualtat en funció de l'origen de les famílies que és del tot inacceptable. Les
43 solucions, però, són possibles, és urgent posar-s'hi.
44 — Interacció, per a ser un sol poble amb equitat, cal que tothom sigui capaç de participar en tots els espais públics.
45 A les escoles del barri ens hi hem de trobar les famílies del barri de tots els orígens. L'educació en el lleure ha de
46 ser un espai de convivència, no de segregació segons el nivell econòmic. Al consistori, al Parlament, a la plantilla
47 de la policia local, o dels mossos d'esquadra, a les feines qualificades, a les comissions de festes, a les celebracions,
48 a les associacions, als sindicats o al nostre Partit, ens hi hem de trobar persones de tots els orígens. I mentre no ens

línia 1

2 hi trobem tindrem feina per davant. O ens hi posem ara, o després serà massa tard. Per això hem d'invertir més en
l'accés al coneixement de la llengua catalana i al seu ús.

3 — Reconeixement, respectar i valorar la diversitat, combatre totes les ideologies de l'odi, ha de ser part de la cultura
4 pública comuna. Com més capaç sigui la nostra societat de reconèixer les aportacions de la seva ciutadania, més
5 ciutadans s'hi identificaran i se'n sentiran membres. Cal prevenir l'odi i crear les condicions per a que tothom es
6 pugui desenvolupar en la nostra societat establint-hi una relació positiva. Però també cal combatre'l quan apareix:
7 cal legislar i actuar al respecte de forma decidida.

8

9 Inclusió, interacció i diversitat són les condicions necessàries per a que hi hagi pertinença, per a que el conjunt de la
10 ciutadania faci seva la República catalana. Aquest ha de ser el nostre objectiu, que totes les persones que vivim junts ho
11 fem com a ciutadans i ciutadanes: persones iguals en drets i en deures i compromeses amb la societat en la que viuen.

12

13

14 **3.5 Un país socialment just**

15

16 Un dels eixos claus de l'enfortiment del moviment republicà ha de ser la lluita per una societat més justa. Això respon
17 a dues consideracions, una de principi i una altra estratègica. En primer lloc, com a republicans, considerem que les
18 persones no són lliures si són dominades per poders que no estan en posició de controlar; pocs poders poden exercir
19 aquest «control incontrolat» sobre les vides de la gent que els poders econòmics. Per això, és necessari que ningú no
20 sigui tan pobre com per a haver-se d'agenollar, ni ningú tan ric com per poder agenollar la resta de la gent.

21

22 És des d'aquesta llibertat que les persones poden bastir un projecte de vida propi, i poden estar raonablement segurs
23 que el seu lloc a la societat dependrà del seu mèrit, i no del seu gènere, la seva pell o el seu origen geogràfic o de
24 classe. Els poders públics han de fomentar, per tant, la redistribució de la riquesa i la independència econòmica de les
25 persones; alhora, aquests poders públics han d'estar sotmesos a control democràtic i organitzats seguint certs princi-
26 pis (com ara la separació de poders) que assegurin que no esdevindran, ells mateixos, una eina de dominació.

27

28 Sabem, tanmateix, que la feina que els poders públics catalans poden fer per promoure la justícia social es veu cons-
29 tantment amenaçada i limitada pel règim del 78, i en general per la inestabilitat dels compromisos de l'Estat espanyol
30 amb la societat catalana i els seus governs. Això no és, naturalment, un motiu per a no fer política social fins el dia que
31 Catalunya esdevingui una República independent: una cosa és advertir que sense la independència no podem aconse-
32 guir tot el que el nostre país necessita en termes de justícia social, i una altra cosa és negar que puguem aconseguir res.

33

34

35 **3.5.a La lluita contra les desigualtats**

36 Aquest és, en qualsevol cas, un dels molts motius per la qual, a Catalunya, República és sinònim d'independència. I
37 aquesta és la raó estratègica per la qual el moviment republicà té, en la promoció de la justícia social, un objectiu clau: les
38 successives conteses electorals mostren com l'independentisme és particularment dèbil entre els estrats més rics i més
39 pobres de la nostra societat. Això constitueix una invitació a considerar les grans desigualtats com una amenaça estructu-
40 ral per a l'èxit del moviment independentista. En la mesura en que la nostra societat sigui més justa i igualitària, més gent
41 se sentirà interpel·lada per un projecte de país basat en la vella divisa republicana: Llibertat, Igualtat, Fraternalitat.

42

43

44

45 **3.6 Despollar el règim del 78**

46

47 La deriva autoritària de l'Estat espanyol en relació a Catalunya no és un fenomen puntual sinó que es pot mantenir —i
48 fins i tot incrementar— a curt i mig termini mentre no es donin les condicions per posar damunt la taula una via de solució

línia 1 política a les demandes democràtiques de les forces partidàries de la República Catalana. Això exigeix un esforç polític,
2 jurídic i organitzatiu per coordinar la solidaritat amb les persones afectades per la repressió que, per tal de dur-se a terme
3 amb la màxima eficàcia, passarà per reforçar al màxim les iniciatives unitàries, no partidistes i d'àmplia base ciutadana.

3.6.a Denúncia de la repressió

7 El nostre procés d'autodeterminació ha deixat al descobert la continuïtat de l'esperit franquista en el règim resultat
8 de la transició realitzada després de la mort del dictador. El Govern espanyol tritura la independència judicial i força
9 la maquinària dels aparells de l'estat per tal de castigar les forces polítiques i els moviments ciutadans partidaris de la
10 República Catalana.

12 L'Estat en fase repressiva funciona com una piconadora i el camp del republicanisme sobiranista, en fase de certa
13 recomposició estratègica, té l'obligació de redreçar-se per respondre a l'embat de la manera que correspon: situant
14 la solidaritat davant la repressió com la primera línia del combat per la democràcia. Des d'aquesta perspectiva, serà
15 necessari tenir en compte el elements següents:

- 17 — Cal afavorir que les campanyes anti-repressives que es puguin dur a terme en els propers temps contribueixin a
18 ampliar les complicitats i els espais de diàleg amb sectors de tradició democràtica i catalanista que, tot i mante-
19 nir-se distants o que fins i tot s'oposen a l'estratègia que s'ha seguit per avançar cap a la República Catalana, com-
20 parteixen amb nosaltres el rebuig al creixent autoritarisme de l'Estat i la preocupació pel retrocés de les llibertats
21 individuals i col·lectives a Catalunya.
- 22 — Cal portar la denúncia de la situació de repressió i vulneració de drets que vivim fora de Catalunya: a la resta de
23 l'Estat —on, malgrat les dificultats, hi ha sectors que s'hi oposen tot i que sovint visquin condemnats a l'ostra-
24 cisme mediàtic— i també a Europa. En el cas europeu caldrà combinar una estratègia política per arribar als go-
25 verns, els parlaments i les opinions públiques dels diferents estats, amb una altra de caràcter més jurídic. I és que
26 hi ha símptomes prou evidents que el relat que ven l'Estat en relació al que ha succeït a Catalunya no resisteix
27 l'escrutini de les diferents justícies estatals que s'hi han hagut de pronunciar fins ara i que, quan arribi el moment,
28 difícilment superarà el llistó del Tribunal Europeu de Drets Humans.

3.6.b Acció solidària amb les persones preses i exiliades polítiques

32 Més enllà del factor humà i afectiu, aquesta solidaritat amb els presos i exiliats polítics i amb totes les persones afec-
33 tades en major o menor mesura per la repressió de l'Estat és una tasca fonamentalment política que cal enfocar, en
34 aquest sentit, de manera política.

36 Si la causa penal contra l'independentisme és general també ho ha de ser la nostra resposta. Davant els jutges hi
37 ha d'haver una defensa el màxim de coordinada possible que permetin fer una bona lectura política del sentit dels
38 esdeveniments que es jutgen. És necessari proporcionar arguments clars a la ciutadania que animin la seva capacitat
39 de mobilització. I, alhora, reforci els encausats en saber-se part d'un *nosaltres* que camina en la mateixa direcció. No
40 necessitem herois icònics ni accions individuals de sacrifici exemplar; necessitem la certesa que contra la repressió
41 anem plegats per vèncer-la i que la millor fórmula per no tenir presos és fer insostenible per a l'Estat el fet de tenir-los.
42 És per tot això que cal:

- 44 — Potenciar el paper referencial de les persones preses i exiliades, la major part de les quals compten amb un gran
45 bagatge polític a les espatlles i tenen una sobrada legitimitat per adreçar-se a l'opinió pública amb veu pròpia.

47 És evident que aquests objectius només seran possibles a partir de la màxima unitat democràtica davant els drets
48 fonamentals que estan sent conculcats sistemàticament per l'ofensiva político-judicial de l'Estat.

línia 1

3.7 Reemprendre l'acció exterior

2

3

La Unió Europea es troba en un moment crític per la seva manca de valentia per fer front als grans reptes actuals.

4

No ha sabut evolucionar per consolidar un projecte que tenia expectatives de superar els seus objectius primaris de

5

portar la pau després de la tràgica Segona Guerra Mundial. L'avenç cap a una integració econòmica que, sense dubte,

6

ha portat un benestar econòmic inèdit a una gran part dels habitants del continent, entre ells catalans i catalanes, va

7

crear il·lusions de construir l'Europa dels pobles i l'Europa social. Però, en aquesta direcció no s'avança per interessos

8

dels Estats i de poders fàctics que veuen els seus privilegis en perill.

9

10

Ens trobem davant l'hora de la veritat i com a protagonistes del projecte europeu volem reaccionar. De fet, els darrers

11

anys s'han donat passos cap a una direcció que no ens agrada, i per aquest motiu, hem vist créixer l'anti-europeisme

12

en molts països. Creiem però, que fora del projecte europeu, les incerteses son encara més grans, i l'aïllacionisme no

13

és una alternativa per nacions petites com la nostra en un món, ja inevitablement globalitzat. Volem seguir contribuint

14

per avançar cap a una integració d'un espai europeu que permeti unes institucions plenament democràtiques i repre-

15

sentatives de les aspiracions de la ciutadania. Volem que la UE sigui el garant dels drets civils de tota la ciutadania, en

16

especial, en aquests moments que ens afecta plenament, i que veiem que els estats membres han renunciat a aquest

17

paper. Hem de continuar sent capdavanters en la promoció i defensa dels drets humans que s'han de practicar i no

18

predicar. Hem de donar resposta la crisi dels refugiats i de les migracions que no s'aturaran, per poder superar la pès-

19

sima gestió que els darrers anys estem presenciant. No ens volem sentir impotents, volem assumir la responsabilitat

20

que ens pertoca de les seves causes, i contribuir solidàriament a la resolució de les seves conseqüències.

21

22

23

3.7.a Vocació europea del projecte republicà

24

El projecte republicà és un projecte que sempre ha treballat per contribuir a l'Europa que volem, l'Europa que aprofun-

25

deix en la democràcia i el progrés per construir una societat més justa, més pròspera, més solidària, i més respectuosa

26

en la diversitat. El projecte republicà, és un projecte modern que treballa per una societat oberta i integrada en el con-

27

tinent europeu, on tenim uns estrets lligams que volem aprofundir. El projecte republicà vol deixar enrere un projecte

28

monàrquic que només està satisfet amb Europa quan aquest fet li reporta beneficis, i fins i tot, li soluciona problemes

29

d'altra forma impossibles de superar. En canvi, aquest projecte que deixem enrere, no té voluntat real de contribuir a

30

l'Europa que volem. Nosaltres, volem participar activament de la construcció d'Europa, i la manera més coherent de

31

fer-ho és començar pel nostre propi país, sinó com assolim l'Europa que volem? Per tots aquests motius, el nostre

32

projecte no és també europeista, sinó que som part de l'essència del projecte europeu.

33

34

35

3.7.b La veu catalana al món

36

Necessitem veu pròpia per projectar-nos a la UE i al món. Ningú mai podrà representar-nos tan bé com nosaltres ma-

37

teixos. Sovint, ens veiem obligats a explicar aspectes desconeguts de la realitat catalana. Son el fruit de la insuficient

38

veu pròpia que hem tingut, i actualment hem de combatre veus molt poderoses que volen transmetre una imatge de

39

Catalunya allunyada de la realitat, volgudament esbiaixada, tergiversada i negativa. De fet, l'experiència ens demostra

40

constantment que quan ens podem projectar al món sense intermediaris, els nostres interlocutors s'adonen que la

41

seva concepció prèvia era una altra. És absolutament fonamental, tenir una veu pròpia al món i prou potent per a que

42

ens escoltin, ens comprenguin i, llavors, respectin el projecte republicà.

43

44

Volem potenciar els instruments d'acció exterior del Govern en els àmbits econòmic, empresarial, cultural, de coo-

45

peració al desenvolupament, etc., i recuperar les institucions d'acció exterior que el 155 ha clausurat il·legítimament i

46

anti-democràticament. Hem de reforçar els llaços amb la diàspora catalana al món, aprofitar l'altaveu de les persones a

47

l'exili i promoure la contribució de la societat catalana en la lluita per superar els grans reptes globals del nostre temps

48

en tant que societat compromesa, solidària i responsable. Sinó, serem invisibles a la resta del món.

línia 1

4. Fer república

2

3

4

4.1 Fer República des dels parlaments

5

6

7

4.1.a Impulsar la iniciativa política des del Parlament

8

La dotzena legislatura del Parlament de Catalunya, que va començar el 17 de gener del 2018 amb la constitució de la mesa i l'elecció de Roger Torrent com a president, va suposar la recuperació de la segona institució de Catalunya en una situació clarament anòmala amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola i després d'unes eleccions imposades i il·legítimes. La restitució del Parlament ha significat l'inici de la materialització del mandat democràtic sorgit de les urnes, i la possibilitat de posar-lo de nou al servei de la ciutadania. Aquest doble punt de partida és bàsic per fer República, també des del Parlament.

12

13

El Parlament de Catalunya, en l'actual context polític, ha de complir diversos rols prioritaris:

14

15

- Consolidar, enfortir i preservar el Parlament de Catalunya com la institució política essencial que és, dipositària de la sobirania catalana i àmbit de representació del poble, per a garantir i enfortir els drets socials i civils del nostre país.
- Recuperar la iniciativa política per donar curs a la voluntat popular sorgida de les eleccions del 21-D, visualitzar les majories democràtiques i propiciar els consensos de país.
- Fer respectar la sobirania del Parlament i les majories parlamentàries que en cada cas avalen l'aprovació de lleis, que són majories socials de representació. En l'anterior legislatura, van ser moltes les lleis aprovades al Parlament que s'han vist afectades per recursos del Govern espanyol al Tribunal Constitucional i que han estat suspeses automàticament i anul·lades en part posteriorment, perjudicant greument les expectatives posades sobre moltes d'aquestes lleis i també la feina per al desplegament de les quals n'és responsable el Govern de la Generalitat.
- Ser l'altaveu de les necessitats i demandes que abanderin moviments socials amb un ampli suport ciutadà, atenant-les amb eficàcia (com per exemple, en l'anterior legislatura, l'aprovació per unanimitat de la iniciativa legislativa popular de la renda garantida de ciutadania, mostra del desig de la societat per la igualtat d'oportunitats), i defensar els consensos de país (escola catalana, mitjans públics, Mossos d'Esquadra).
- Amb l'assoliment de la majoria parlamentària per fer-ho possible, donar suport i legitimar la implementació de polítiques republicanes per part del Govern de la Generalitat, de protecció i cohesió de la ciutadania catalana, de la seva economia i de la seva cultura, per exercir la sobirania i eixamplar els drets i llibertats de les persones. Esquerra Republicana posarà tota la seva força parlamentària al servei de l'articulació d'aquest Govern, que permet posar les institucions al servei de la nostra ciutadania i poder avançar com a societat.

25

26

El Parlament de Catalunya sempre ha mantingut l'esperit no només de representar la voluntat de la ciutadania sinó també els seus drets, per aquest motiu té un pes cabdal en la defensa dels drets i llibertats fonamentals. Davant la repressió sense precedents de l'Estat espanyol, és necessària una resposta àmplia i plural. Aquesta resposta ha de mostrar la força civil que la societat catalana sempre ha tingut des de totes les vessants, social, cultural, cívica i professional.

36

37

El Parlament és la institució que representa millor la diversitat de la societat, i per això, no només ha d'impulsar sinó també garantir una aliança entre institucions i societat civil profunda i permanent.

40

41

42

4.1.a.1 El Parlament de les Illes Balears

43

Esquerra Republicana és present també amb dos diputats al Parlament de les Illes Balears, fruit de l'entesa electoral amb Més per Mallorca i Més per Menorca, i que ha contribuït a formar, a través dels pactes de progrés, una majoria progressista al Parlament i al Govern de les Illes Balears.

44

línia 1

4.1.b El Congrés i el Senat com a altaveus de denúncia i de reivindicació

2 Esquerra Republicana va obtenir el seu millor resultat a les passades eleccions espanyoles, obtenint un grup parla-
3 mentari de 9 diputades i diputats al Congrés i un grup parlamentari de 12 senadores i senadors al Senat. A l'inici de
4 la legislatura, l'objectiu era clar: la defensa del procés per la República Catalana i ser la veu dels sobiranistes del País
5 Valencià i les Illes Balears.

6
7 Després de l'espiral repressiva de l'Estat que ha impedit la constitució efectiva de la nostra República, l'objectiu d'Es-
8 querra Republicana continua essent el mateix de sempre: la defensa d'una República Catalana independent i aban-
9 donar definitivament el Parlament espanyol. Fidels a aquest objectiu irrenunciable, estratègicament, els nostres grups
10 parlamentaris al Congrés i al Senat han d'estar al servei de la necessitat que tenim, com a organització i com a país,
11 d'eixamplar la base social i política sobiranista.

12
13 Des d'aquesta perspectiva, el Parlament espanyol és un escenari on poder evidenciar davant la ciutadania la passivitat,
14 negligència o negativa per part del Govern espanyol a resoldre les necessitats del nostre territori; el nostre grau de
15 dependència i com el nepotisme i les decisions adoptades des de Madrid perjudiquen la nostra economia productiva
16 i a les classes treballadores i populars; la marginació a que ens sotmet l'Administració estatal i els greuges compara-
17 tius amb altres territoris de l'Estat. En definitiva, es tracta que la ciutadania de Catalunya i els Països Catalans prengui
18 consciència de la desídia de l'Estat espanyol envers els problemes del nostre poble i de com les polítiques estatals
19 afecten els interessos de tota la ciutadania. En contraposició, la República Catalana s'albira i es consolida com la deci-
20 sió racional òptima de la ciutadania catalana per afrontar i resoldre les seves principals problemàtiques i reptes.

21
22 En línia amb aquestes consideracions, i en el context del moment històric i polític que estem vivint, la tasca parlamen-
23 tària al Parlament espanyol se centra en els següents objectius:

- 24
- 25 — Denúncia de la política repressiva i de la violència exercida per l'Estat espanyol envers Catalunya i defensa dels
26 nostres presos polítics. La criminalització política, policial, judicial i mediàtica i la consegüent repressió engegada
27 per l'Estat contra el moviment democràtic sobiranista català ens obliga a mantenir un escenari de confrontació
28 parlamentària amb les institucions de l'Estat i amb els principals partits d'àmbit estatal. Des d'aquest punt de vista,
29 hem de mantenir una denúncia permanent de les actuacions repressores, emmarcades en el relat que aquestes es-
30 tan posant en qüestió l'Estat de Dret, les llibertats i la democràcia. La violenta resposta de l'Estat envers la voluntat
31 majoritària de la ciutadania de Catalunya és l'expressió d'un Estat autoritari que força l'Estat de Dret i les llibertats,
32 no només contra l'univers independentista, sinó contra qualsevol que s'atreveixi a qüestionar el règim del 78. Hem
33 de desemmascarar unes institucions estatals que exerceixen una brutal regressió de drets davant de qualsevol col-
34 lectiu o persona dissident amb el règim, com demostren la persecució policial i judicial de rapers, tuitaires...
 - 35 — Insistir en la necessitat de diàleg i d'una resolució pacífica, democràtica i negociada del conflicte. Esquerra Repu-
36 blicana, i malgrat el patiment que estan generant les polítiques repressores de l'Estat, es manté ferma en l'oferta
37 de diàleg i en la necessitat de negociar de manera multilateral una resolució pactada a la situació política. Som
38 conscients que tres quartes parts del Parlament espanyol no tenen cap voluntat d'afrontar una solució política
39 al problema polític (i res fa preveure que canviïn de posicionament en els propers temps). Però, malgrat aquest
40 tossut nacionalisme que nega fins i tot el diàleg en nom de la sacralitzada unitat de la nació espanyola, Esquerra
41 Republicana no renunciarà als seus principis i conviccions i continuarà defensant la paraula i la democràcia com
42 els instruments legítims per a assolir un acord entre Catalunya i l'Estat. Nosaltres continuarem demostrant davant
43 d'Espanya, Europa i el món, el nostre compromís amb la democràcia, el diàleg i el pacifisme. Altrament, el Govern
44 espanyol demostrarà a Catalunya, Europa i el món, qui són i qui volen ser.
 - 45 — Evidenciar els greuges d'un Estat monàrquic, unitarista, centralista, uniformitzador, nepotístic i ineficient: Esquer-
46 ra Republicana ha de continuar evidenciant davant de la ciutadania de Catalunya que la concepció d'Espanya
47 i el projecte d'Espanya no són compatibles amb la idea que la gran majoria de catalanes i catalans tenen de
48 Catalunya (i fins i tot, d'Espanya). D'una banda, Espanya -concebuda nacionalment com a una gran Castella- no

línia 1

2 reconeixerà l'existència de les nacions que la componen ni el seu dret a decidir, no reconeixerà la igualtat de drets
3 de les cultures i llengües de l'Estat i el dret que tenim a viure plenament en la nostra llengua al nostre país, no
4 reconeixerà un Estat veritablement federal ni negarà la seva concepció centralista i radial d'Espanya amb Madrid
5 com a quilòmetre zero. De fet, la tendència majoritària al Parlament espanyol tendeix a una major recentralització
i uniformització competencial i cultural.

6 D'altra banda, el règim monàrquic espanyol és un sistema corporativista i oligopolístic on les grans corpora-
7 cions i les famílies del règim —hereves de la 'democràcia orgànica' franquista— dicten les lleis en el seu benefici a
8 un poder polític que s'accontenta amb portes giratòries i 'sobresous'. La meritocràcia, la innovació, l'economia pro-
9 ductiva, la lliure competència i l'interès general queden pervertits i segrestats per un capitalisme d'amiguets que
10 assegura amb diners públics fallides inversions (Castor o autopistes radials madrilenyes), mentre se socialitzen les
11 pèrdues, els deutes i les retallades socials.

12 I, finalment, per mantenir aquesta Espanya uniformitzadora i nepotística és necessari que l'Administració
13 central de l'Estat concentri poder, competències i un enorme cos funcional. Tant és així que l'Estat manté
14 duplicades competències i estructures cedides a les Comunitats Autònomes i, paradoxalment, el nacionalisme
15 espanyol utilitza aquesta duplicitat per argumentar la necessitat de recentralitzar competències i aprimar la
16 sobredimensionada —i ineficient— estructura administrativa.

- 17 — Defensar els drets i llibertats, els interessos de les classes treballadores i populars i l'economia innovadora i pro-
18 ductiva: Mentre des de Madrid es continuïn decidint els límits dels drets i les llibertats i el marc econòmic, financer,
19 social i laboral dels Països Catalans, Esquerra Republicana defensarà l'Estat del Benestar i els principis i valors que
20 inspiren el nostre ideari republicà i de justícia social. Davant l'ofensiva econòmica ultraliberal de PP i Ciudadanos i
21 el nepotisme en la contractació pública (amb la complicitat del PSOE), Esquerra Republicana continuarà mostrant
22 la més contundent oposició a l'espoli econòmic i social que estan patint les classes treballadores i populars, així
23 com les pimes i autònoms, a favor de les grans fortunes i corporacions. Igualment, continuarem fent front a la
24 involució democràtica de lleis mordasses i regressives.
- 25 — Reivindicació dels drets nacionals de Catalunya i dels Països Catalans i solidaritat amb altres pobles i nacions oprimi-
26 des. Esquerra Republicana som la única veu independentista en defensa dels Països Catalans al Parlament espanyol.
27 Els Països Catalans no només és l'àmbit d'actuació de l'activitat parlamentària d'Esquerra Republicana, sinó que
28 considerem que és un bon escenari on fer visible la nostra reivindicació nacional de Països Catalans i dels drets
29 nacionals del Principat, el País Valencià i les Illes, i especialment del País Valencià i les Illes a mesura que el Principat
30 hi vagi desconnectant. Així mateix, des del Parlament espanyol també mostrem la nostra solidaritat amb les altres
31 nacions de l'Estat i, en l'àmbit de la política internacional, amb els pobles i nacions oprimides d'arreu del món.
- 32 — Teixir complicitats amb els col·lectius i moviments progressistes d'arreu de l'Estat i anar consolidant xarxes de
33 solidaritat mútua.

36 **4.1.c El Parlament Europeu, la veu directa a Europa**

37 Esquerra Republicana és la força independentista catalana amb més representació al Parlament Europeu. Sovint les
38 institucions europees són capitalitzades pels Estats membres amb l'objectiu de defensar els seus interessos nacionals,
39 però el Parlament Europeu és l'única institució europea on els republicans catalans hi tenim veu pròpia i directa. L'Euro-
40 cambra ens permet la possibilitat de fer República a través de tres estratègies clares:

- 41 — Un espai de denúncia i força. La Unió Europea ha de ser un espai on es defensin les llibertats i drets dels ciuta-
42 dans. El Parlament Europeu és per Esquerra Republicana un altaveu on denunciar els continus abusos a les lliber-
43 tats, als drets i als propis valors fundacionals de la UE que patim per part de l'Estat espanyol. La deriva autoritària
44 presa pel govern de l'Estat ha de ser denunciada de forma contínua, i els atacs als fonaments de la democràcia i
45 als drets bàsics, exposats rigorosament a ulls internacionals. Cal utilitzar tots els mecanismes oferts pel Parlament
46 i per la UE per combatre les accions de l'Estat espanyol contra els drets i llibertats de Catalunya i la seva ciutada-
47 nia, així com les polítiques centralitzadores que sovint aplica.

- línia 1 — Un nexa d'aliances internacionals. El Parlament Europeu ens ofereix la possibilitat de fer arribar a un públic inter-
2 nacional tant la realitat de Catalunya i els Països Catalans com la repressió per part de l'Estat espanyol. Cal teixir
3 aliances amb aquells qui defensen els drets i valors fonamentals de la Unió Europea, sobretot més enllà de la
4 nostra família política i del màxim de països de la Unió. Així aconseguim un objectiu doble: presentar la República
5 com un espai de llibertat en contraposició a les actituds cada cop més autoritàries de l'Estat espanyol; i sumar
6 suports internacionals per la resolució dialogada i política del conflicte entre Catalunya i Espanya, i en un segon
7 estadi, suports per la consecució i desplegament de la República Catalana. Un exemple clar és la creació de la Pla-
8 taforma de Diàleg Catalunya-UE, que agrupa més de 40 eurodiputats de diferents grups polítics i països a favor
9 d'una solució política i de la necessitat que la UE actuï com a mediador.
- 10 — Una plataforma per a un discurs europeista modern. A través del treball parlamentari a l'Eurocambra s'ha de
11 visualitzar la proposta europeista i progressista d'Esquerra Republicana. Mentre ens mostrem crítics amb força
12 aspectes de la UE que tenim - i de les institucions i els lideratges que han ignorat de manera irresponsable la
13 reivindicació democràtica catalana- treballem i duem a terme iniciatives per transformar aquesta UE cap a una
14 realitat més social, democràtica, eficient i propera a la ciutadania, tot combatent els populismes.

4.2 Fer República des del Govern

19 La legislatura que tot just comença té un caràcter clarament extraordinari que necessita d'un punt de partida fona-
20 mental: fer República partint de la restitució de les institucions catalanes i, molt especialment, del rol polític del Govern
21 de la Generalitat. No ens podem limitar a una restitució formal - constitució del Parlament i formació del Govern -, sinó
22 també cal la restitució material: el que implica revertir els efectes de l'aplicació invasiva i il·legal de l'article 155 de la
23 Constitució Espanyola així com evidenciar i denunciar l'abús que suposa l'actual intervenció dels comptes de la Gene-
24 ralitat de Catalunya. Les raons d'aquesta prioritat són operatives però sobretot estratègiques, i les podem resumir en
25 els dos rols fonamentals que haurà de desenvolupar el Govern de la Generalitat aquesta legislatura:

27 En la construcció de la República Catalana, l'assoliment d'àmplies majories per fer-la possible és un compromís col-
28 lectiu de totes les forces polítiques que donen suport a aquest Govern. En aquest context és més necessari que mai
29 que el Govern de la Generalitat sigui percebut a ulls de tots els catalans i catalanes com una eina de transformació i
30 millora de la seva vida quotidiana i les seves expectatives de futur (personals i col·lectives).

32 La defensa dels drets civils i polítics vulnerats i amenaçats per les actuacions dels poders de l'estat espanyol. Aques-
33 ta defensa, que requereix indefectiblement la plena recuperació de les competències de la Generalitat de Catalunya,
34 haurà de saber combinar de forma intel·ligent el terreny de joc estatal i l'internacional, així com prioritzar la coor-
35 dinació amb les persones representants de la més àmplia diversitat possible de forces polítiques, administracions i
36 moviments cívics.

38 Aquests dos rols i el context polític actual condicionen també la manera com encarar la futura acció del Govern, que
39 cal que reforci la seva aposta per ser una Administració cada vegada més transparent, fiable, propera i també permea-
40 ble davant d'una ciutadania apoderada amb una creixent capacitat d'autoorganització. El «com» esdevé central a l'hora
41 de «fer República» des del Govern: les bases d'un nou país i la manera de fer d'un nou Govern es comencen a construir
42 dins del marc autonòmic.

44 La legitimitació del Govern no es pot limitar a la majoria parlamentària que li dona suport. Cal fer un esforç addicional
45 per incorporar la participació i la implicació activa de la ciutadania en l'elaboració i el desplegament de les polítiques
46 públiques, especialment aquelles de caràcter sectorial en la mesura que faciliten una interpel·lació al conjunt de la
47 ciutadania que sigui transversal a la seva orientació política.

48

línia 1 Per altra banda, l'aposta de «fer República» requereix una majoria al Parlament i un Govern fort que lideri la imple-
2 mentació de polítiques republicanes per exercir la sobirania i eixamplar els drets i llibertats de les persones. Significa
3 enfortir l'economia i les finances públiques, potenciar tots els sectors productius a la vegada que situar la cohesió
4 social, la justícia social i la igualtat d'oportunitats en la raó de ser de l'acció política. Significa també plantejar horitzons
5 propis en matèria de drets socials i d'enfortiment democràtic. Cal deslliurar-nos de les forces de l'immobilisme que fre-
6 nen qualsevol reforma necessària, que temen la innovació, actuen al servei de l'*status-quo* i perpetuen les desigualtats.
7 L'acció institucional i la mobilització social ha de ser la protagonista en la creació d'espais de sobirania social, cultural i
8 econòmica que van construir les bases de la República Catalana.

9

10 En un moment de canvis econòmics i socials profunds Catalunya, amb el seu Govern al capdavant, ha de ser un
11 referent europeu que generi nous espais de sobirania i conquerint nous drets en els àmbits on encara no hi actua
12 cap administració. «Fer República» també implica participar a construir una altra Europa, que superi la lògica del «club
13 d'Estats» i dels principals *lobbies* econòmics i financers i que tingui com a objectiu principal i únic fer de la ciutadania
14 europea un sinònim de vida més digna. El rol de l'Estat, així com del conjunt de les administracions públiques i de la
15 ciutadania està en ple procés de redefinició i cal veure-ho com una oportunitat. És per això que l'actuació del Govern
16 centrarà la seva atenció en aquelles polítiques en les quals es compleixin un o més d'aquests factors: 1) s'innovï en la
17 manera de donar respostes públiques a les necessitats econòmiques i socials a Catalunya, incentivant la implicació
18 activa de tota la ciutadania; 2) s'ajudi a avançar cap a la plena igualtat d'oportunitats, cohesió social i l'autonomia per-
19 sonal de tota la seva ciutadania i, 3) s'assoleixin majors graus de sobirania com una derivada directa de l'acció política
20 del Govern i del consens generat entre la societat catalana i/o al Parlament de Catalunya.

21

22

23 **4.2.a Polítiques republicanes de govern**

24 A títol d'exemple, sense que aquest llistat hagi de ser considerat el llistat de les prioritats de l'acció política que ha
25 d'emprendre el Govern, s'enumeren uns quants exemples dels factors que es descriuen al paràgraf anterior:

26

27 **4.2.a.1. Un Govern compromès amb els drets civils i polítics**

28 En els darrers temps hem viscut un retrocés accelerat en drets civils i polítics. La llibertat d'expressió, d'associació
29 i de reunió pacífica es troben amenaçades, i la politització i manca d'independència judicial és un fet acreditat per
30 organismes internacionals. Així mateix, en els darrers mesos l'activitat violenta d'extrema dreta s'ha multiplicat i actua
31 impunement pels carrers de Catalunya. El Govern no pot restar indiferent davant la vulneració sistemàtica de drets
32 humans protegits pel Pacte Internacional pels Drets Civils i Polítics i el Conveni Europeu de Drets Humans. La situació
33 és d'extrema gravetat i per tal de preservar la integritat de les persones i la seva seguretat, el Govern ha de donar
34 resposta a les vulneracions dels drets humans i llibertats públiques.

35

36 **4.2.a.2. Més internacionalització, més acció exterior**

37 En el darrer exercici 2017 l'empresa catalana ha tornat a batre rècords. Això ha implicat que disminuïm la dependència
38 respecte el mercat espanyol en els últims anys: gairebé 2/3 de les vendes fora de Catalunya de les empreses catalanes
39 són internacionals. És necessari accelerar aquest ritme d'internacionalització com a condició per tenir un teixit produc-
40 tiu més competitiu i un país econòmicament més sobirà. Les vies per accelerar aquesta internacionalització, en bona
41 mesura recollides al Pacte Nacional per la Indústria recentment aprovat, impliquen garantir la dotació de recursos
42 previstos fins el 2020 així com també facilitar que la pime catalana disposi de les eines adequades —recursos humans
43 i accés al coneixement— per vèncer les habituals barreres d'entrada.

44

45 L'empresa, i per extensió el conjunt de l'economia catalana, ha de ser un element central en les estratègies d'internaci-
46 onalització i comunicació exterior d'aquest Govern. Ajuda a fer més tangible la generació de valor de la seva acció ex-
47 terior i, per altra banda, ajuda a una millor conciliació/diàleg entre les dinàmiques empresarials i institucionals del país.
48 La coordinació institucional entre el Govern i les institucions empresarials —cambres de comerç, patronals, associaci-

línia 1 ons empresarials, etc.— és més necessària que mai. Des d'un punt de vista estrictament institucional, el restabliment
2 de la xarxa de delegacions de Govern a l'exterior aprofitant tots els espais que obre la para-diplomàcia i la cooperació
3 —molt especialment a Europa— és una condició imprescindible.

4.2.a.3. La diversificació del finançament empresarial

6 La crisi econòmica iniciada el 2008 i els últims esdeveniments polítics ens ha ensenyat diverses lliçons: una d'elles és
7 el risc que suposa una excessiva dependència del crèdit bancari. El Govern de la Generalitat ha d'actuar en dues línies
8 de treball que siguin capaces de revertir aquesta tendència:

- 10 — Concloure el procés de conversió de l'Institut Català de Finances (ICF) en la banca pública de promoció econòmica
11 — ca per facilitar el crèdit a inversions estratègiques per al país.
- 12 — Consolidar un clúster financer a Catalunya, format actualment per unes 450 empreses que ocupen globalment
13 gairebé 100.000 treballadors, per tal de donar major visibilitat i crear un entorn favorable pel desenvolupament
14 d'intermediaris financers que vagin més enllà de la banca generalista.

16 En aquest context, i amb la mateixa voluntat manifesta de diversificar i millorar la competència financera, es pretén
17 crear les condicions per a l'Impuls al crèdit cooperatiu, afavorint l'estructuració de serveis potents i competitius de
18 cooperatives de crèdit amb capacitat de penetrar en segments generalistes orientats a famílies i pimes.

4.2.a.4. Una política econòmica per la majoria d'empresaris del país

21 Som una economia de pimes i autònoms: el 99,5 per cent de les empreses catalanes són petites i mitjanes empre-
22 ses, que a la vegada són responsables per la generació de gairebé el 60% del VAB del país i més del 70% dels llocs
23 de treball en empreses privades. A la vegada que sembla obvi que bona part de les nostres empreses necessiten
24 guanyar dimensió, també ho és que les polítiques de suport a l'empresa així com la seva representació institucional
25 ha de respondre al perfil majoritari d'empreses del país, tal i com recomana l'*Small Business Act* europea. No només
26 aconseguirem que les polítiques econòmiques siguin més eficaces —condició necessària per generar oportunitats per
27 tothom—, sinó que molt probablement s'aconseguirà una interlocució més fluïda i transparent entre el Govern i els
28 sector productius. Un exemple pràctic el podem trobar en la necessitat d'impulsar una fiscalitat adaptada a la realitat
29 de la pime i els autònoms o, en el sector del comerç, desenvolupar una Llei sobre les Àrees de Promoció Econòmica
30 Urbana per tal d'implementar els BID (*Business Improvement Districts*).

4.2.a.5. Un país que ofereixi oportunitats de treball més digne

33 El Govern ha de facilitar la generació d'ocupació, però sobretot que el treball sigui digne i sostenible. Treball digne per a
34 a una societat que pretén tenir quotes de benestar equiparables a les societats més avançades, però alhora, treball
35 sostenible que a partir de la productivitat permeti projectes empresarials que siguin viables. La dicotomia entre
36 sostenibilitat empresarial i treball digne s'ha de resoldre a partir d'un marc de concertació social que permeti avançar
37 en la lògica de models de treball sostenibles econòmicament i social. Per tal d'aconseguir-ho es treballarà en mesures
38 com: 1) Avançar en el salari català de referència com a salari mínim propi tant en el marc de la concertació social, en la
39 negociació col·lectiva com a les clàusules socials en la contractació pública; o 2) Fixar les condicions laborals mínimes
40 del Marc Català de Relacions Laborals en el marc de la concertació social.

42 En paral·lel, i per tal de garantir una vida digna de manera universal a Catalunya, cal desplegar i implementar la Llei de
43 Renda Garantida de Ciutadania ampliant progressivament els drets de les persones i llars destinatàries.

4.2.a.6. Un nou horari per una vida més plena

46 Una vida plena demana una conciliació entre la nostra esfera laboral, personal i social. Amb l'objectiu d'adoptar uns
47 horaris que ho facin possible, el Govern impulsarà l'Objectiu 2025, el propòsit en què les 110 institucions i organitzaci-
48 ons promotores del Pacte per a la Reforma Horària, aprovat juliol de 2017. Un canvi necessari per contribuir a augmen-

línia 1 tar els nivells de benestar social de la ciutadania i protegir-ne la salut, especialment la dels col·lectius més vulnerables;
2 fer una distribució més racional del temps en la vida quotidiana; assolir uns nivells més alts de conciliació de la vida
3 familiar, laboral i personal; afavorir la pràctica d'activitats que contribueixin a l'adopció d'hàbits més saludables; millorar
4 el rendiment escolar; incrementar el temps per al descans; assolir els objectius de corresponsabilitat i d'equitat de gènere;
5 afavorir la participació ciutadana en iniciatives i organitzacions de la societat civil i en la gestió dels afers públics;
6 millorar la productivitat i la competitivitat de les empreses; incrementar el rendiment laboral, afavorir la millora en la
7 presa de decisions i reduir la sinistralitat laboral; fer possible la sostenibilitat energètica per l'estalvi d'energia derivat
8 de la compactació d'horaris i per la reducció dels desplaçaments al lloc de treball.

4.2.a.7. Garantir l'autonomia personal com a condició de vida digna

11 La mitjana d'edat dels catalans ha anat en augment generalitzant situacions de dependència que no han estat resoltes
12 de forma satisfactòria per les polítiques ni la legislació espanyola. En aquest context, es veu necessari l'impuls a la nova
13 Llei d'autonomia personal amb la inversió pública necessària per a potenciar les capacitats i garantir el dret a decidir
14 de les persones a viure dignament en situació de dependència, de limitacions funcionals i discapacitats, sempre que es
15 pugui a casa seva. La nova llei haurà d'agilitzar els procediments, augmentar i reorganitzar el finançament dels serveis
16 de l'atenció per l'autonomia, i haurà de ser capaç d'organitzar, en cooperació amb el món local i l'atenció primària de
17 salut una cartera de serveis de proximitat per l'autonomia, des del domicili fins a l'atenció diürna, passant per fórmules
18 comunitàries (pisos amb serveis, habitatges tutelats,...) que evitin la institucionalització residencial innecessària.

4.2.a.8. El dret republicà a l'habitatge

21 El dret a l'habitatge, malauradament, encara no és garantit per a molts catalans que, o bé viuen en situacions d'ex-
22 clusió social o no tenen suficients ingressos per poder accedir a una llar digna. Cal continuar el treball del Govern
23 que, juntament amb les Diputacions i les entitats de referència del tercer sector, ha iniciat en el desenvolupament de
24 l'Estratègia catalana de sensellarisme 2018-2021. Els objectius són els de lluitar contra la cronificació de la pobresa, ga-
25 rantir el dret a l'habitatge als sense sostre, reduir el nombre de persones que viuen al carrer, reduir els temps d'estada
26 en albergs i allotjaments d'urgència i innovar amb noves fórmules com el *Housing First*, juntament amb els recursos i
27 metodologies existents.

29 Garantir el dret a l'habitatge de forma efectiva també implica un increment progressiu dels recursos per donar com-
30 pliment tant al mandat de solidaritat urbana (15% dels habitatges de primera residència amb protecció pública en 20
31 anys), com pel que fa als programes d'ajuts directes d'accés a l'habitatge i de garantia de l'accés als consums bàsics de
32 la llar. Tot plegat, tenint en compte les necessitats a mig i llarg termini mitjançant l'aprovació del Pla Territorial Sectori-
33 al d'Habitatge previst a la Llei del Dret a l'Habitatge.

4.2.a.9. Lluita contra les desigualtats en salut

36 Les desigualtats en salut són un fenomen complex en la mesura que no depenen només de la cartera de serveis que
37 ofereix el sector públic, sinó de les condicions socio-econòmiques de partida de cada ciutadà. Combatre aquestes des-
38 igualtats de forma efectiva requereix actuar a través de diferents línies vinculades amb l'accés als serveis sanitaris, les
39 actuacions de salut pública i l'abordatge comunitari de les necessitats de salut. El desplegament de la llei d'universalit-
40 zació de la Salut, la prioritització de l'atenció primària o prioritzar la posada en marxa de l'estratègia de salut comunitària
41 en els territoris més vulnerables per la seva situació socioeconòmica són algunes de les polítiques per abordar aquesta
42 lluita des del Govern.

4.2.a.10. L'escola catalana, l'escola de tots

45 «Fer República» és, fonamentalment, una garantia efectiva d'igualtat d'oportunitats i l'existència d'un ascensor social
46 que funcioni per a tothom. Una escola catalana forta i inclusiva n'és la pedra angular. El Govern tindrà també com una
47 de les seves prioritats enfortir el model d'escola catalana, amb la llengua catalana com a llengua vehicular, com a pal-
48 la de pallar de la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i eix vertebrador d'un sistema educatiu de caràcter plurilin-

línia 1 güe. Per això cal intensificar la col·laboració entre Administracions per donar una resposta integral a les necessitats
2 educatives i socials de tot l'alumnat. Desenvolupar projectes socioeducatius i escoles d'oportunitats a territoris més
3 desafavorits que evitin la segregació, l'abandonament escolar i facilitin la inserció socio-laboral són bones vies per
4 aconseguir-ho. Així mateix, afavorir un desenvolupament curricular basat en competències o reorientar la formació
5 inicial i permanent del professorat cap a les necessitats de la seva pràctica professional són reformes que també han
6 d'enfortir aquest projecte d'escola.

7

8 **4.2.a.11. Per a una Catalunya oberta i diversa**

9 Catalunya ha viscut la major transformació demogràfica d'Europa en el segle XXI i ho ha sabut fer amb un bon nivell
10 de convivència. Sabem que la transformació viscuda és estructural: la immigració ha vingut per quedar-se i esdevenir
11 ciutadania. Aprendre a viure junts els que som diferents, construir un país cohesionat i divers, requereix fer explícit el
12 nostre model, dotar-nos d'un marc compartit, que permeti a tothom sentir pertinença a una mateixa societat que a
13 l'hora es reconeix diversa. Volem que aquest model sigui interculturalista: és a dir, que garanteixi la inclusió de tothom,
14 fomenti la interacció, valori la diversitat i combati l'odi.

15

16 La construcció del sentit de pertinença de la ciutadania dins la República Catalana passa per un ampli consens social
17 al votant de quatre polítiques, que configuren els valors de la interculturalitat (inclusió, interacció, valoració de la
18 diversitat, pertinença) i que el Govern ha d'aconseguir que es materialitzin en un consens social expressat en un Pacte
19 Nacional per la Interculturalitat.

20

21 **4.2.a.12. Ciutadania digital catalana**

22 La revolució tecnològica, amb internet al centre, ha afavorit la globalització i, amb aquesta, ha difuminat el rigor de la
23 territorialitat estatal i la naturalesa de la relació entre les administracions i les persones administrades. Amb la finalitat
24 de millorar les competències professionals del conjunt de catalans, d'aprofitar les oportunitats socials i econòmiques
25 que obre el creixent procés de digitalització i explorar nous espais d'autoorganització, apoderament ciutadà i espais
26 de sobirania, el Govern impulsarà la ciutadania digital catalana. El Govern haurà de posar les condicions per tal que
27 tots els drets i deures de ciutadania es puguin exercir digitalment de manera totalment accessible i segura. De manera
28 anàloga, també s'impulsarà el certificat de residència digital per a empreses internacionals per tal que vulguin operar a
29 Catalunya sense necessitat de disposar d'un establiment permanent.

30

31 **4.2.a.13. Un model energètic més sostenible i més democràtic**

32 Si hi ha algun àmbit on hi ha una dissincronia més gran entre la sensibilització ciutadana, el marc legislatiu i els
33 hàbits de consum a Catalunya és en el camp energètic. Per corregir-ho el Govern desenvoluparà el Pacte Nacional
34 de Transició Energètica per promoure el canvi de model energètic fixant l'horitzó d'arribar al 100% de renovable
35 al 2050, promovent estructures més horitzontals en la generació, més descentralitzada, un model més flexible i
36 adaptable, un mercat més competitiu, apostar per inversions més diversificades i menys agressives i promoure una
37 fiscalitat que incentivi les bones pràctiques. «Fer República» també és tendir cap a una major sobirania i sostenibili-
38 tat energètica.

39

40 **4.2.a.14. Nou model de gestió de les vies d'altres prestacions**

41 El model de finançament de les vies d'altres prestacions a Catalunya a través del peatge no únicament ha generat
42 un greuge de Catalunya amb la resta de l'Estat sinó que tampoc ha possibilitat una gestió eficient de la mobilitat
43 rodada, generant importants perjudicis en forma de menor seguretat viària i majors costos mediambientals asso-
44 ciats a la mobilitat. La finalització de les concessions en aquestes vies en els propers anys obre la possibilitat des
45 del Govern de proposar un nou model de gestió i de finançament de les vies d'altres prestacions que tingui com a
46 prioritat garantir la igualtat d'oportunitats, la capacitat inversora i la gestió de la mobilitat amb criteris públics i no
47 estrictament financers.

48

línia 1

4.2.a.15. Acció cooperativa amb el món local

2 «Fer República» és també fer Govern no només des de la Generalitat de Catalunya. Aquest Govern cal que prioritzi
3 en el conjunt de les seves polítiques l'acció cooperativa amb el món local com a instrument per millorar les polítiques
4 públiques a través d'una major capil·laritat institucional, aconseguir un major impacte de les polítiques públiques mit-
5 jançant l'acció coordinada i reforçar la presència del Govern de la Generalitat a tot el territori. Alguns àmbits d'especial
6 interès estratègic són 1) les competències en matèria de seguretat i protecció civil; 2) la coordinació entre administra-
7 cions tributàries a través de Tributs de Catalunya; i 3) la simplificació de l'organització territorial de les administracions
8 públiques. Pel que fa aquest últim, dins de l'actual marc institucional, es pretén impulsar un Govern descentralitzat en
9 vegueries i a la vegada donar cada vegada un rol més preponderant als municipis, que hauran d'estar incentivats a
10 mancomunar els serveis de forma voluntària i flexible.

11

12

13

4.3 Fer República des dels ajuntaments

14

15

16 Els municipis republicans són una peça clau del nou país i són l'eina imprescindible per millorar la vida i el benestar de
17 les persones de tots els pobles, viles i ciutats. El municipalisme republicà ha estat al costat de la ciutadania en les se-
18 ves reivindicacions pacífiques i ha defensat els drets polítics al vot, a la llibertat d'expressió i de manifestació i els drets
19 d'associació i de participació que han estat atacats per part de l'Estat espanyol. Davant d'aquest embat, la defensa del
20 dret a decidir i la concepció d'una democràcia oberta amb administracions properes i al servei de la ciutadania es fa
21 més necessària que mai.

22

23 La reivindicació de la ciutadania lliure i compromesa és un paradigma fonamental en la construcció de la Repúbli-
24 ca Catalana. A nivell local, situar la ciutadania al centre de la governança comporta construir governs participatius i
25 col·laboratius que siguin també transparents, ètics i oberts, que acostin la informació i les decisions als ciutadans i ciu-
26 tades. En aquest sentit, el diàleg constant i la rendició de comptes formen part de la idiosincràsia dels ajuntaments
27 republicans i situen la ciutadania i les entitats en un paper actiu i protagonista envers les polítiques locals.

28

29 Des d'Esquerra Republicana tenim el compromís de construir municipis que fan República dia a dia per donar resposta
30 als reptes socials amb l'objectiu de millorar la política, enfortir la democràcia, crear valor públic i augmentar la satisfac-
31 ció i la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes.

32

33

4.3.a Polítiques republicanes des dels ajuntaments

34

35 Des dels municipis treballem per la justícia social, la igualtat de gènere, per la dinamització econòmica responsable, per
36 l'educació de ciutadans i ciutadanes lliures i per una gestió pública dels serveis i ambientalment responsable.

37

38 La justícia social és el principi orientador de l'actuació dels municipis republicans al servei de la ciutadania i per tal de
39 garantir els mateixos drets i oportunitats a tothom. La societat diversa, plural, heterogènia del nostre país s'ha de carac-
40 teritzar per la igualtat d'oportunitats sobretot a les grans ciutats on la crisi econòmica ha deixat bosses de pobresa. Cal
41 que des de l'àmbit local s'asseguri l'accés de les persones vulnerables als serveis socials bàsics i que es portin a terme
42 polítiques valentes per garantir els drets més elementals com el dret a l'habitatge i l'accés als subministraments bàsics a
43 totes les persones, enfront dels interessos dels oligopolis. El creixement de la recuperació econòmica no està arribant a
44 tothom per igual i les desigualtats no fan més que incrementar-se. En aquest sentit, cal que des dels municipis republi-
45 cans s'emperi la progressivitat fiscal com una eina de redistribució social i es garanteixi l'accés universal als serveis públics.

46

47 La dinamització econòmica responsable dels municipis i les ciutats republicanes té l'objectiu d'assegurar que to-
48 tes les persones puguin exercir el seu dret i deure al treball, digne i de qualitat. Els poders públics han d'assegurar

línia 1 conjuntament amb les empreses salaris dignes amb l'objectiu de garantir un salari mínim de 1.000 euros també en la
2 contractació pública i contribuir a eliminar la bretxa salarial de gènere. La millora de l'ocupabilitat de les persones amb
3 majors dificultats per trobar feina ha de centrar l'atenció dels municipis republicans que també han de contribuir a la
4 implantació de la reforma horària. Els municipis republicans han de bastir un model de comerç urbà de proximitat que
5 vertebrï socialment els barris, pobles i ciutats i els faci segurs, integradors i sostenibles, dinamitzant la resta d'activitats
6 econòmiques i cíviques.

7

8 L'educació de ciutadans i ciutadanes lliures i responsables passa per fer de l'educació i de la cultura un projecte de
9 ciutat obert a tothom i on totes les persones en formin part. Els municipis republicans són pobles i ciutats educadores
10 en els valors cívics a temps complet garantint més i millors oportunitats educatives, més enllà de l'escola. La cultura és
11 entesa des de l'òptica republicana com una eina de transformació social a l'abast de tothom, com un dret fonamental
12 inalienable, que fomenti el pensament crític i impulsi la creativitat en totes les seves formes d'expressió.

13

14 La gestió pública dels serveis permet als municipis republicans assolir un alt nivell d'eficiència, evitar duplicitats i
15 facilitar el seguiment acurat dels serveis que s'ofereixen a la ciutadania. També la incorporació de criteris ètics i de
16 transparència en la contractació pública asseguren que totes les despeses tinguin per objectiu final el bé comú.

17

18 La gestió ambientalment responsable dels municipis republicans és la seva aportació al benestar present i futur de la
19 ciutadana i del territori. L'eficiència energètica, les energies renovables, la reducció de residus, el reciclatge i la protec-
20 ció del medi natural formen part de l'actuació dels ajuntaments republicans per promoure un model mediambiental
21 sostenible, integral i innovador.

22

23 El model municipalista republicà es basa en el reconeixement dels ajuntaments com autèntics governs locals, alli-
24 berant-los de cotilles com la llei d'estabilitat pressupostària i establint un millor sistema de finançament local que
25 els permeti sortir de les subvencions finalistes. És necessari replantejar del marc competencial local que permeti als
26 ajuntaments assumir més competències en alguns casos i una millor redistribució competencial en d'altres per fer
27 compatible el principi de subsidiarietat amb el dret de tota la ciutadania de gaudir dels serveis bàsics independent-
28 ment d'on visqui.

29

30 Hem de permetre als ajuntaments retornar els superàvits a la ciutadania en forma de millors serveis públics i amb
31 l'execució d'inversions prioritàries. Actualment 223 municipis catalans tenen deute zero i en el seu conjunt han acon-
32 seguit reduir el deute en més d'un 25% en quatre anys. Malgrat això, l'Estat continua ofegant els municipis obligant-los
33 a reduir encara més deute o bé acumular superàvits (7.083M€ el 2016, un 0,64% del PIB), quan és precisament l'Estat
34 qui incrementa any rere any el seu endeutament i aprofita per centrifugar els objectius del dèficit cap al món local.

35

36

37

38

4.3.b Els ajuntaments republicans, un baluard per a la defensa de la democràcia i la sobirania

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

I el municipalisme dels alcaldes i el conjunt de càrrecs electes locals d'Esquerra Republicana, que sempre ha estat un baluard a l'hora de defensar la democràcia i el paper de la sobirania de la ciutadania, ha de ser el millor garant de

línia 1 cara la preservació i la continuïtat d'aquest esperit de l'1 d'Octubre. De fet, l'ampliació de la base social que ens ha de
2 permetre abordar amb garanties propers embats amb l'Estat tindrà, com a escenari primer, un marc territorial, humà,
3 cultural i de sociabilitat delimitat pels contorns de la vida municipal. Els municipis han de ser un espai per guanyar
4 complicitats i voluntats d'actuació comuna i fer impossibles els designis dels qui treballen per fracturar la nostra socie-
5 tat en blocs estancs i sense ni capacitat de comunicar-ser ni dialogar.

6

7

8

9

10

11

12

4.3.c Fer municipi des dels principis republicans

13

14

15

16

17

18

19

«Fer república des del municipi» ens acosta al concepte de «fer municipi des dels principis republicans». Aquests plan-
tejaments es basen en tres principis d'actuació:

- Universalitat de les actuacions i representació del conjunt del municipi.
- Gestió professional i actuació ètica.
- Justícia social, igualtat d'oportunitats i servei públic.

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

4.3.d La unitat del municipalisme

40

41

42

43

44

45

46

47

48

La política associativa dels ens locals ha vingut marcada en els darrers anys per una constant atomització d'entitats
formada per ens locals en defensa d'interessos supramunicipals. De ben segur aquesta situació ve donada en l'imagi-
nari col·lectiu per l'existència ja des de fa molt temps de dues grans entitats: la Federació de Municipis de Catalunya
(FMC) i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM).

Com en tantes altres coses, en aquest país ha existit una dualitat que representaven els dos grans espais polítics que
han existit fins la primera dècada d'aquest segle. Cal doncs superar aquesta dualitat que no ha contribuït en res a la
unitat d'acció del municipalisme, de fet ambdues entitats van aprovar l'any 2015 sengles resolucions als seus consells
nacionals, impulsades per alcaldes i alcaldesses d'Esquerra Republicana, mandatant a les respectives presidències

línia 1 treballar per un procés de fusió d'ambdues entitats, procés que no ha estat iniciat constatant el poc interès per fer-lo
2 efectiu.
3

4 Les properes eleccions municipals sembla que constataran el mapa electoral municipal que es va produir l'any 2015,
5 la desaparició dels dos espais polítics hegemònics que es repartien el país municipalment parlant. Les municipals del
6 2015 certifiquen, amb la baixada en nombre de vots i electes locals de CiU i PSC, i la pujada de vots i regidors d'Es-
7 querra Republicana, CUP i diferents aliances progressistes a l'entorn dels Comuns, que el mapa s'ha mogut i aquest
8 dibuix es mantindrà el 2019. Així doncs aquest canvi en la correlació de forces ha de trobar també una oportunitat en
9 el camp de les entitats municipalistes, certament al món local hi ha multitud d'interessants iniciatives però aquestes
10 han de tenir un punt de trobada en una única entitat municipalista, molt plural en la seva composició i especialment
11 governança, i que serveixi com a defensa dels interessos municipals més enllà de qui governi a la Generalitat. Aquesta
12 única entitat municipalista no ha de ser només la fusió de les actuals dues grans entitats municipalistes sinó que ha
13 de servir també de paraigües per moltes altres entitats sectorials com Localret, l'Associació de Micropobles o el Fons
14 Català de Cooperació per posar alguns exemples.
15

16 Com esmentàvem abans, en referència al mapa electoral del 2019, tot sembla indicar que es mantindrà la tendència a
17 l'atomització de l'any 2015, això sí amb un canvi de correlació de forces si tenim en compte els resultats d'altres conte-
18 ses electorals que s'han dut a terme. A les eleccions municipals de 2015 Esquerra Republicana va experimentar un fort
19 creixement institucional a la franja de municipis mitjans i petits, assolint 14 alcaldies dels 35 municipis entre 15.000 i
20 25.000 habitants i recuperant la representació a gairebé totes les ciutats majors de 25.000 habitants quedant només a
21 fora d'1 de les 52.
22

23 Ara en aquesta nova etapa caldrà consolidar posicions i guanyar nous espais de representació institucional a les grans
24 ciutats, per mirar d'assolir més alcaldies en aquest àmbit, superant les 4 d'aquest mandat. Aquestes noves responsabi-
25 litats institucionals vindran necessàriament de l'articulació de pactes municipals republicans on Esquerra Republicana
26 està cridada a ser la ròtula dels mateixos atesa la capacitat d'interlocució amb les diferents formacions polítiques amb
27 representació municipal. Aquesta mateixa articulació entenem que també es donarà en els diferents ens supramuni-
28 cipals, consells comarcals i diputacions, que han de servir de motor i de corretja de transmissió de les preocupacions
29 municipals.
30

31 Pel que fa a l'articulació de les propostes polítiques municipals a les Illes i al País Valencià cal tenir en compte la dife-
32 rent realitat d'ambdós territoris.
33

34 D'una banda en el cas de les Balears cal analitzar també la singularitat de cadascuna de les illes. En línies generals
35 durant aquest mandat municipal i legislatura al Parlament s'ha tendit a un aclariment de l'espai de l'esquerra nacional
36 que ha confluït a Més per Menorca, Gent per Formentera i Més per Mallorca i que al mateix temps porta a reforçar
37 aquest espai d'aliances. Això sí, tenint en compte com dèiem abans les realitats diferenciades en funció de l'illa, l'aposta
38 ha de ser fer reforçar aquest espai de confluència, i liderar-lo on encara no existeix (Eivissa), on puguem aportar el
39 nostre pòsit ideològic i guanyar presència institucional.
40

41 En el cas del País Valencià, la situació pot tenir algun punt de semblança amb les Illes però el mapa polític és més
42 complicat atès que un possible espai de confluència com seria Compromís està massa condicionat per la política espa-
43 nyola i els seus lligams amb Podemos, a més de les seues diferents sensibilitats internes. També cal destacar l'exis-
44 tència d'EUPV, amb certa atracció per als votants valencianistes, per tant en aquest cas en comptes d'apostar per un
45 espai de confluència cal pensar en una anàlisi més particularitzada de cadascun dels municipis, amb un plantejament
46 de múltiples aliances en funció de cadascuna de les realitats locals, i que ens permeti deixar empremta ideològica i
47 ampliar la presència institucional.
48

línia 1 A la Catalunya Nord, els municipis poden jugar un paper important per fer front al desconcert que suposa la creació
2 de les noves regions que desdibuixen la realitat nord-catalana amb una llengua i cultura comunes. La creació de co-
3 munitats i agrupacions de municipis han d'evitar necessàriament augmentar les divisions sinó que, al contrari, han de
4 contribuir a reforçar un territori perfectament identificat: Catalunya Nord, un territori cohesionat per una llengua i his-
5 tòria compartida. A nivell municipal, el projecte d'Esquerra Republicana ha de mantenir i consolidar la seva presència
6 als consistoris bastint una alternativa àmplia, catalanista i d'esquerres, enfront de la pressió creixent de l'extrema dreta.

4.4 Fer República des de la ciutadania

11 El cicle de mobilitzacions ciutadanes que hem viscut a Catalunya durant la darrera etapa (2010–2017) s'ha demostrat
12 com un dels moviments socials més multitudinaris i persistents de l'Europa actual i més exemplars pel seu comporta-
13 ment cívic, pacífic i democràtic. La consulta ciutadana sobre la independència d'Arenys de Munt el 13 de setembre de
14 2009 va ser el revulsiu de l'onada de consultes populars que es van estendre arreu del territori a partir de la reivin-
15 dicació del dret a decidir. I paral·lelament, la manifestació multitudinària de l'11 de setembre de 2012, organitzada per
16 l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), va inaugurar un cicle de manifestacions massives celebrades cada 11 de setem-
17 bre que van tenir ressò arreu del món. Ambdós moviments socials han estat determinants a l'hora d'impulsar el procés
18 sobiranista i fixar el referèndum d'independència com l'objectiu de l'agenda política catalana.

19
20 Tanmateix, la mobilització ciutadana necessitava d'una concreció política. La combinació de la mobilització ciutadana
21 i l'acció institucional de la majoria independentista ha estat la clau de l'èxit del procés sobiranista que ha culminat una
22 etapa amb el referèndum de l'1 d'octubre i la declaració política d'independència al Parlament. Tot i així, ara sabem ja
23 que per a la implementació de la República Catalana les mobilitzacions i una majoria parlamentària han esdevingut
24 insuficients per consolidar el projecte de República. Però alhora, sabem també —des de les conviccions en les que es
25 fonamenta el republicanisme— que des de la llibertat de pensament i des de la capacitat d'acció, des del compromís i
26 des de la conseqüència en cadascuna de les actuacions de cada individu, el projecte de República Catalana pot esde-
27 venir una realitat.

4.4.a Ciutadania compromesa per guanyar espais de sobirania

31 En la situació actual, davant l'actitud d'un Estat autoritari i centralista, apuntalat pel règim del 78, cal dissenyar estratè-
32 gies per guanyar espais de sobirania a través de l'acció individual i el compromís ciutadà. És moment que els catalans
33 i catalanes, que constitueixen i constituïran el moviment republicà en els propers anys, es facin aquella apel·lació de
34 John F. Kennedy a la ciutadania nord-americana, «no preguntis el que pot fer el teu país per tu, pregunta què pots fer
35 tu per al teu país». La comunitat republicana se solidifica no només amb discussió política pública, també amb com-
36 promisos i accions coherents i conseqüents que enforteixen la convivència, en la mesura que impliquen la ciutadania
37 en la vida en comú.

38
39 El moviment independentista, a partir d'un exercici conscient d'autodeterminació de cadascun dels seus membres,
40 es transforma en el moviment republicà. Cada ciutadà i cada ciutadana ha de ser capaç de ser protagonista i motor
41 decisiu en la construcció de república en cadascun dels àmbits clau: l'energia, l'economia, les finances, les relacions
42 laborals, les telecomunicacions, el comerç, el consum, l'alimentació, els mitjans de comunicació, el temps de vida
43 quotidiana, etc., a partir d'accions individuals que sumades al conjunt poden provocar canvis en les relacions de
44 poder. La deconstrucció del poder real de l'Estat espanyol a Catalunya serà possible si els dos milions de persones
45 compromeses amb el procés català enceten un camí de destitució sostinguda dels poders constituïts que abusen
46 de la seva autoritat. Una república en minúscula pròspera i propera a les seves persones contribuirà decisivament a
47 l'eixamplament de la base social. D'això n'és perfectament conscient l'Estat espanyol i per això limita la nostra acció
48 política i sobretot parlamentària.

línia 1 De fet, la història és cíclica. Si ens remuntem als anys setanta, la *construcció nacional* va ser impulsada amb un gran
2 protagonisme de la ciutadania, des d'una concepció en que el propi ciutadà havia de ser un subjecte actiu del progrés
3 social i nacional. Fruit d'aquesta idea emergeix el moviment veïnal, però també els moviments educatius de renovació
4 pedagògica o els d'acció cultural. Van ser uns actors rellevants en les lluites antifranquista i pel dret a unes condicions
5 de vida dignes al nostre país. En un període d'incertesa política, alhora que també d'il·lusió i esperances per aconseguir
6 un futur millor, la mobilització combinava accions concretes, que podríem resumir en la construcció de carrers i d'esco-
7 les. Aquests són dos exemples de com la ciutadania auto-organitzada contribuïa a la construcció de la nova identitat
8 catalana. Ara no ens calen escoles ni carrers, com a mínim en els termes que es van plantejar fa quatre dècades; però
9 sí opcions financeres, de telecomunicacions o patronals i sindicals que enforteixin l'objectiu comú.

10

11 La ciutadania republicana, lliure i responsable ha de ser capaç d'exercir l'autodeterminació de manera quotidiana, més
12 enllà de la participació a les urnes, on ja sabem que tenim una majoria parlamentària. L'autodeterminació individual
13 com a exercici en plenitud dels nostres drets polítics però també econòmics i socials. Per tal que es pugui fer efectiva
14 aquesta autodeterminació cal promoure uns canals que ho permetin. De fet, el republicanisme basa part dels seus
15 principis en una política de la societat civil. Des de les institucions d'autogovern —Generalitat i ajuntaments— Esquer-
16 ra Republicana ha de prioritzar el desplegament ferm de la societat civil auto-organitzada com a expressió col·lectiva
17 de l'autodeterminació individual: del teixit cooperatiu i de l'economia social, de l'associacionisme educatiu i de cultura
18 popular que fomentin la integració, d'uns agents socials útils a les noves demandes socials, dels productors de pro-
19 ximitat, etc. Aquest desplegament en forma d'acompanyament ha de fomentar una nova cultura col·laborativa, ha de
20 reforçar la independència financera de les organitzacions, ha de preservar una cultura propositiva, esperançada i plena
21 d'il·lusió. L'eixamplament del sobiranisme i per tant del moviment republicà passa en gran part per aquesta estratègia.

22

23 Cada moment en el temps expressa una singularitat, de manera que cada nova generació de ciutadans i de ciutadanes
24 encarna i expressa alhora una continuïtat i una innovació. La innovació que li correspon al moviment republicà ara ha
25 de ser la de reclamar —però sobretot fer efectiu— el retorn del poder al poble. Sense aquest retorn real, el projecte de
26 República Catalana esdevindrà innocu.

27

28

29

4.4.b L'Aliança democràtica pels drets i les llibertats

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

Així mateix, en tant que el republicanisme per a Esquerra Republicana és també deliberatiu perquè defensa que el debat col·lectiu és l'instrument que fa valuosa l'experiència ciutadana, convé afrontar un període en el que siguem capaços de construir estructures ciutadanes sòlides, espais de trobada i de construcció que facin front a l'enorme poder de l'Estat. Aquestes han d'estar acompanyades des de la política pública, des de les institucions d'autogovern,

línia 1 de manera que en paral·lel i de manera exponencial contribueixin a la construcció de la república en minúscules. Més
2 enllà d'una forma d'Estat, que per Esquerra Republicana és la República Catalana, ens cal una majoria orgànica que
3 sigui capaç de modular les grans estructures de país, i no al revés. Per això ens cal reivindicar «l'esperit públic», en
4 els termes expressats per Manuel Serra i Moret, «no és un plany, ni una enyorança, ni una impotència, ni un desencís,
5 sinó una afirmació, un exèrcit, un instrument útil al món, un poble que es projecta en l'avenir, que l'anticipa, que el
6 domina i sap convertir una desfeta gairebé decisiva en una victòria orgànica, constructiva, total» (*El Poble Català*,
7 Mèxic, juliol del 1942).

8

9

10 **4.4.c Un gran diàleg de país de vocació constituent**

11 És l'articulació de la presa de consciència col·lectiva, acompanyada per la mobilització ciutadana, sempre de forma
12 pacífica, cívica i democràtica, així com l'exercici del republicanisme des de la individualitat però també des del col·lectiu,
13 essent protagonista de les principals deliberacions, la que permetrà mantenir la intensitat i enfortir el projecte de
14 República. Caldrà potenciar i impulsar espais de trobada que permetin l'empoderament ciutadà i el propi aprenentatge
15 dels processos deliberatius, tant a nivell personal, en la presa de decisions individuals que transformin la relació de
16 poders amb les accions que cadascú pot prendre, així com a nivell col·lectiu, des d'on es podran arribar a construir els
17 consensos col·lectius constituents.

18

19 En la mesura que el republicanisme defensa una ciutadania «forta», reivindica també procediments de participació i
20 un estricte control sobre els governants, que tenen bàsicament una funció representativa. En aquest sentit, i com a
21 conseqüència natural de l'empoderament individual i col·lectiu, es fa l'aposta pel Gran Diàleg de País, que pretén ser
22 aquest espai de construcció permanent del projecte de República. Ha de ser un procés de base ciutadana, transversal,
23 participatiu i amb vocació constituent, per a poder debatre entre la ciutadania tots els aspectes de les polítiques públi-
24 ques, la relació entre l'administrat i l'administració; els drets i deures dels ciutadans, i els models de gestió, que haurà
25 de culminar amb l'elaboració dels consensos constituents que definiran les parets mestres de la República catalana.

26

27 Però alhora esdevindrà també un procés educatiu, d'educació cívica, i transformador. Un procés que atregui a totes
28 aquelles persones interessades per la política i per tot allò relacionat amb la persecució del bé comú. El procés cons-
29 tituent ha de tenir per objectiu generar grans consensos socials sobre el model de país i ampliar la implicació de la
30 ciutadania en el disseny de les polítiques públiques. Per això ha de tenir la capacitat de fer-hi confluïr totes les sensibi-
31 litats ideològiques i socials per tal d'impulsar un gran procés de debat ciutadà.

32

33 Des d'Esquerra Republicana, fermes en la convicció que és la ciutadania la que ha de ser protagonista, creiem que el di-
34 àleg ha de permetre bastir un punt de trobada entre la ciutadania que permeti transitar ordenadament i de la manera
35 més àmpliament participada i majoritària possible cap a una Catalunya lliure i sobirana.

36

37 La democràcia formal i representativa ha d'anar acompanyada d'una realitat participativa, que ens permeti demo-
38 cratitzar el procés d'autodeterminació de Catalunya, de manera que faci possible eixamplar i aprofundir en el control
39 ciutadà sobre qualsevol decisió que afecti en el present i en el futur a la seva vida quotidiana.

40

41 L'alternativa per superar l'etapa en la qual ens trobem ara és més democràcia, més transparència, més informació
42 i més comunicació. I en això hi aporta les respostes el gran diàleg de país, de vocació constituent, sobre quin futur
43 volem. Aquest futur, que només correspon decidir als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya, ha de posar damunt la
44 taula els grans consensos existents sobre qüestions bàsiques com, també, els diferents projectes que hi ha en relació
45 al model de societat.

46

47 Aquest gran diàleg de país té precedents en països del nostre entorn que ens poden servir com a referent a seguir. En
48 aquesta línia cal esmentar, molt particularment, la Convenció Constituent d'Irlanda (2012-2014) o la *National Conver-*

línia 1 *sation a Escòcia (2007-2009), estructurada a l'entorn de cinc grans eixos: Qualitat democràtica; Drets civils polítics i*
2 *socials; Economia i innovació; Cultura i educació; i Sobirania nacional.*

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

El diàleg ha de desenvolupar-se de la forma acordada entre els principals actors, amb implicació de les institucions però, en especial, amb la participació de tots els agents cívics, socials, econòmics, culturals, científics i polítics. Entenem aquest gran diàleg com a àmpliament participatiu, més enllà de les entitats sobiranistes, així com amb presència en diferents àmbits de deliberació i un caràcter territorial i/o sectorial important. El procés ha de tenir capil·laritat territorial, sectorial i social, i amb l'àmbit local com a punt de partida per a dinamitzar els debats. La metodologia emprada ha de incentivar la participació ciutadana, especialment de les persones no sobiranistes i d'aquelles menys polititzades per garantir una representació real de la societat.

El gran diàleg de país ha de permetre bastir un punt de trobada comú entre la ciutadania que permeti transitar ordenadament i de la manera més àmpliament participada i majoritària possible cap a una Catalunya lliure, socialment justa i moderna i eficaç des del punt de vista institucional. En altres paraules, fer possible la República Catalana.

4.5 Compromís per la República Catalana

És per tot això, conscients dels reptes que ens planteja l'actual moment històric i de la responsabilitat política que tenim contreta amb el conjunt de la ciutadania del país, que els homes i dones d'Esquerra Republicana adoptem el següent compromís per a la construcció de la República Catalana.

- Continuar treballant per a fer efectiu el reconeixement del dret a l'autodeterminació exercit pel poble de Catalunya amb el referèndum de l'1 d'octubre de 2017, refermat pels resultats de les darreres eleccions al Parlament.
- Exigir l'alliberament dels presos polítics, el lliure retorn dels exiliats polítics i la finalització de l'estratègia repressiva, institucional, policial i judicial, contra el conjunt de l'ampli moviment ciutadà favorable a la República Catalana.
- Defensar, enfortir i modernitzar les nostres institucions, des dels ajuntaments fins al Govern de Catalunya, posar-les al servei de les necessitats i els interessos de la ciutadania i fer-les dignes de la futura República Catalana.
- Promoure polítiques que afavoreixin l'articulació, la vertebració i l'auto-reconeixement de la societat catalana a partir de la generació d'espais de sobirania des de l'acció ciutadana en els camps més diversos: econòmic, social, cultural educatiu, comunicatiu, esportiu etc.
- Impulsar un gran diàleg de país de vocació constituent que, a partir del respecte a la pluralitat social, ideològica i política present a Catalunya, eixampli per mitjà d'instruments de deliberació de caràcter participatiu l'àmplia majoria social a favor de fer realitat la República Catalana.
- Maldar sense treva a Catalunya, sense deixar de banda el marc espanyol i l'escenari europeu, per generar les circumstàncies més favorables per forçar l'Estat espanyol a haver d'acceptar una negociació que faci possible l'accés de Catalunya a la plena independència i l'efectiva i pacífica articulació democràtica de la República Catalana.

5. La República que farem

«La República que farem» és la proposta d'Esquerra Republicana per al procés constituent de la República Catalana. Aquesta proposta és fruit d'un procés participatiu obert a la ciutadania i a la societat civil que s'ha dut a terme mitjançant dos cicles de jornades: «Diàlegs per al nou país que volem» (2013-2014) i «La República que farem» (2016-2017).

línia 1 A les jornades es van presentar *els pilars de la República* en cadascun dels àmbits sectorials per debatre i refle-
2 xionar amb la societat civil i recollir les propostes ciutadanes sobre el model de República Catalana. La proposta
3 s'ha estructurat en 5 eixos, 33 àmbits, 153 pilars i les mesures corresponents en cadascun d'ells recollides a: <www.larepublicaquefarem.cat>.
4
5

6 7 **5.1. Una República emprendora i amb treball digne**

8 9 10 **5.1.a Una República emprendora de prosperitat compartida**

11 La República ha de prendre un protagonisme actiu en l'estímul de l'economia i fer possible la llibertat de la seva ciuta-
12 dania en la seva dimensió econòmica, aconseguint l'absència de dominació de qualsevol tipus, en especial de les grans
13 corporacions i dels poders econòmics. Només un país pròsper, construït sobre una forta base industrial i innovadora i
14 amb unes institucions eficients i independents dels poders econòmics pot garantir que el creixement sigui compartit i
15 s'avanci cap a una societat sense fortes desigualtats i basada en la llibertat i responsabilitat personal.

- 16
17 — Un estat emprendor amb un protagonisme actiu en l'economia, que fomenti els nous sectors productius i inver-
18 teixi en innovació.
19 — Una fiscalitat justa i eficient, que garanteixi l'estat del benestar i la funció redistributiva i fomenti la competitivitat i
20 prosperitat compartides.
21 — Rescatar les finances de l'especulació per posar-les al servei de la prosperitat, l'economia productiva i dels drets
22 de les persones consumidores.
23 — Uns mercats regulats i una política de competència al servei de l'interès general que eviti les situacions de domini
24 (energia, telecomunicacions, etc.).
25

26 27 **5.1.b Un sector agrari fort per a una alimentació de qualitat i saludable**

28 A la República Catalana, el sector agrari ha de ser competitiu i sostenible. Competitiu perquè compleixi les funcions
29 de producció d'aliments segurs i de qualitat i pugui encarar amb garanties tant el gran potencial exportador com la
30 demanda interna. I sostenible, tant des del punt de vista del medi com de la viabilitat econòmica de les explotacions.
31 L'activitat agrària, forestal i pesquera tenen un paper importantíssim en l'equilibri territorial del país que cal tenir en
32 compte, ja que ajuda a consolidar la població al territori i són la base del desenvolupament rural.
33

- 34 — Investigació, recerca i transferència tecnològica per garantir el futur amb l'obtenció de noves varietats pròpies,
35 modernització dels processos productius i de transformació dels productes agroalimentaris
36 — El món forestal com un recurs agrari més compatible amb la funció ecològica i paisatgística i d'espai d'ús públic i
37 de lleure.
38 — La qualitat com a base de futur del sector agrari i avançar cap a la sobirania alimentària que permeti consolidar
39 els mercats i atendre les demandes de les persones consumidores.
40 — La seguretat alimentària com a fonament de la confiança del consumidor, aplicant pràctiques agràries que
41 assegurin l'obtenció de productes agroalimentaris sans, segurs i de qualitat per avançar cap al màxim nivell de
42 sobirania alimentària possible.
43 — La competitivitat com a garantia d'un sector agrari fort i equilibri territorial a partir de produccions orientades als
44 mercats, amb varietats rendibles i adaptades al medi, una bona regulació de la cadena alimentària i implementant
45 polítiques socio-econòmiques ambientalment sostenibles i territorialment dinàmiques i equilibrades.
46 — Sostenibilitat i custòdia del territori com a pràctica agrària mediambientalment responsable amb l'objectiu d'afa-
47 vorir la biodiversitat, reduir els residus i evitar la contaminació dels sòls i de les aigües.
48

- línia 1 — Modernització del regadiu per assegurar, a les zones més deprimides, la competitivitat i la continuïtat de l'activitat
2 agrària, en el marc d'una política integral i moderna en la gestió del regadiu, que porti cap a una gestió integral i
3 holística de l'aigua, com a recurs bàsic i essencial.
- 4 — Investigació, recerca i transferència tecnològica per garantir el futur agrari, amb l'obtenció de noves pràctiques
5 pròpies, modernització dels processos productius i de transformació dels productes agroalimentaris.
- 6 — El món forestal com un recurs agrari més, compatible amb la funció ecològica, paisatgística i d'espai públic i de
7 lleure.

5.1.c Economia blava i un sector pesquer sostenible, modern i competitiu

11 La República Catalana té el repte de construir una política marítima nacional que permeti el ple desenvolupament, de
12 manera sostenible i harmònica, del potencial econòmic blau del país mitjançant la gestió integrada de les activitats
13 sectorials que s'esdevenen a l'espai marítim català. A la República, el sector pesquer ha de ser sostenible, modern
14 i competitiu. Avui dia, som una potència pesquera mitjana en l'àmbit euro-mediterrani amb un gran potencial. La
15 República ha de prendre el ple control de la gestió i l'ordenació de l'activitat pesquera en el qual tots els actors —
16 sector pesquer, administració, científics, tercer sector, etc.— posem les bases d'un nou pacte social per treure profit
17 dels recursos naturals renovables de l'espai marítim català, d'acord amb els nous temps i amb la coresponsabilitat dels
18 diferents actors.

- 19
- 20 — Enfortir la condició de potencia marítima de Catalunya en l'àmbit euro-mediterrani.
- 21 — Un sistema de governança marítima modern i eficient fonamentat en la participació pública i la coresponsabilitat.
- 22 — Una gestió sostenible per assegurar la recuperació dels recursos pesquers i un futur per al sector.
- 23 — La coresponsabilitat dels diferents actors és la millor garantia d'èxit.
- 24 — La bona comercialització d'una producció limitada de gran qualitat i de proximitat, clau de volta de la competitivitat
25 del sector.
- 26 — La ciència ha de guiar la gestió pesquera i la transferència tecnològica ha de millorar la pràctica pesquera i la
27 gestió del producte.
- 28 — Desenvolupament harmònic de les polítiques marítimes respectuoses amb la pesca en tant que sector primari
29 estratègic.
- 30 — Un model de bones pràctiques que projecti la República Catalana a l'exterior.

5.1.d L'empresa, motor d'una economia productiva, innovadora i solidària

34 La República té el repte que Catalunya sigui el motor econòmic del sud d'Europa a la Mediterrània, per a la qual cosa
35 cal construir un model econòmic divers, competitiu i sostenible, basat en l'economia productiva i una xarxa logística
36 adequada, que aprofiti el talent humà a partir de la recerca i la innovació, que permeti mantenir l'estat del benestar i
37 que ajudi solidàriament a corregir les desigualtats socials.

- 38
- 39 — Un teixit empresarial competitiu en l'entorn globalitzat invertint en R+D+I, fent les infraestructures necessàries,
40 garantint l'accés al finançament a pimes, creant ecosistemes empresarials, reduint els costos energètics i impul-
41 sant la internacionalització.
- 42 — El capital humà com a principal recurs per emprendre de forma creativa i apostant per la formació per a una eco-
43 nomia de base innovadora.
- 44 — El desenvolupament sostenible com a objectiu econòmic per transformar els reptes de la sostenibilitat en un
45 canvi en el model industrial i oferir un futur millor per a les generacions futures.
- 46 — Economia social per a la igualtat d'oportunitats i construir un futur col·laboratiu a través de la responsabilitat
47 social corporativa, el tercer sector, les cooperatives i l'economia col·laborativa.
- 48

- línia 1 — Un Estat emprenedor que faciliti l'activitat empresarial amb un pla de desenvolupament industrial i una adminis-
2 tració eficient que ajudi a créixer a pimes i autònoms.
3
4

5.1.e Un model comercial equilibrat

6 La República ha de bastir un model de comerç urbà que vertebrï i cohesioni socialment els nostres barris, pobles i
7 ciutats, els faci segurs, integradors i sostenibles, dinamitzant la resta d'activitats econòmiques i cíviques del municipi.
8 Un model que garanteixi la pervivència d'una àmplia oferta de petit comerç independent i eficient, que resisteixi les
9 tendències d'integració vertical del sector. Un model comercial fonamentat en l'equilibri de formats i que consolidi el
10 criteri de la localització, preferentment dins les trames urbanes consolidades, com a element fonamental d'una activitat
11 comercial sostenible, competitiva i ordenada.
12

- 13 — Una actuació pública que garanteixi l'equilibri de formats comercials dins de les trames urbanes i una oferta sense
14 situacions de domini en benefici de les persones consumidores.
15 — Empreses eficients i competitives que adequïn l'oferta als nous hàbits de consum i donin resposta a les noves
16 necessitats dels clients i clientes.
17 — Valor social del comerç urbà que fa la funció de que els nostres barris, pobles i ciutats siguin més vius, integradors
18 i convivencials.
19
20

5.1.f Un turisme sostenible i de qualitat

22 La República ha d'assegurar la continuïtat de l'especialització turística i ha d'esdevenir una destinació de qualitat,
23 fonamentada en un turisme d'alt valor afegit —que no exclusivament de luxe—, amb una oferta diversificada que ens
24 permeti assegurar la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de l'activitat turística, i que contribueixi a fer conèixer
25 a tot el món els trets que ens distingeixen com a nació.
26

- 27 — Qualitat i sostenibilitat del servei als turistes i visitants per atraure turisme de valor afegit, generar ocupació de
28 qualitat i distribuir els beneficis de l'activitat.
29 — El patrimoni cultural i natural per desenvolupar un turisme de qualitat com a factor de competitivitat únic i singular.
30 — La marca Barcelona, clau per potenciar l'activitat turística del país.
31
32

5.1.g Un mercat més democràtic i conscient

34 Una República socialment responsable i solidària que promogui un consum responsable i conscient de la seva ciu-
35 tadania, que democratitzi l'economia enfront d'oligopolis i de grans interessos empresarials i que vetlli per garantir la
36 protecció dels drets dels consumidors, com a agents socials i econòmics, mitjançant la implicació d'organismes públics
37 nacionals de consum amb autonomia organitzativa i pressupostària i amb l'impuls i el compliment de normes jurídi-
38 ques pròpies.
39

- 40 — Fomentar el consum responsable en base a criteris de responsabilitat social, sostenibilitat mediambiental i diversi-
41 tat cultural i lingüística que forci a les empreses a actuar amb aquests criteris.
42 — Democratitzar l'economia amb l'impuls de l'economia cooperativa de crèdit i de consum i garantir la lliure i lleial
43 competència que eviti les situacions de domini del mercat.
44 — Una política d'estat pionera en garantir els drets de les persones consumidores implantant serveis públics de
45 consum, supervisant les empreses i fomentant processos d'arbitratge i mediació.
46 — Polítiques comunitàries al servei d'uns sistemes de protecció adequats i del desenvolupament harmònic del mer-
47 cat interior.
48

línia 1

5.1.h Una universitat capdavantera per a una República avançada

2 La República ha de fer possible un sistema universitari català que respongui a les necessitats de la societat i que
3 disposi d'un finançament adequat que li permeti realitzar les seves tasques de formació, recerca i transferència de
4 coneixement. Un model universitari que no es nodreixi de la precarietat laboral i que estigui basat en criteris d'excel·
5 lència, transparència i igualtat d'oportunitats.

6

- 7 — Un sistema universitari capdavanter que impulsi el coneixement i el pensament crític de la societat, que estigui
8 orientat a l'excel·lència, valorant la tasca docent i investigadora, i amb reconeixement internacional.
- 9 — Igualtat d'oportunitats sense barreres d'accés a l'ensenyament universitari amb preus públics que tendeixin a la
10 gratuïtat i un sistema de beques ambiciós.
- 11 — Igualtat d'oportunitats sense sostres de vidre al desenvolupament professional ni discriminacions per motius de
12 gènere en cap àmbit de la universitat, vetllant pel control dels mecanismes existents per prevenir i resoldre els
13 casos de violència masclista.
- 14 — Universitats participatives i inclusives socialment i territorial, que elaborin un mapa de titulacions acordat i que
15 impulsi sinèrgies amb centres de formació professional i batxillerat.
- 16 — Un finançament homologable al dels països més desenvolupats, per garantir una oferta d'excel·lència, sense pre-
17 carització laboral i amb retorn a la societat.
- 18 — Mecanismes de transparència per garantir el flux d'idees i de persones amb criteris d'excel·lència i igualtat de
19 condicions.

20

21

5.1.i La recerca com a impuls econòmic i social de la República

22 Un sistema de recerca integral que englobi universitats, centres tecnològics, centres de recerca i teixit empresarial i
23 administracions públiques en un engranatge conjunt per crear una economia d'alt valor afegit i una societat avançada.

24

- 25 — Un sistema de recerca amb visió integral que doni estabilitat i incentivi sinèrgies entre universitats, hospitals,
26 centres tecnològics i centres de recerca.
- 27 — Una recerca d'excel·lència en base a l'autonomia, la transparència, l'avaluació i el retiment de comptes, facilitant la
28 participació dels investigadors i investigadores en la gestió del sistema.
- 29 — Inversió en recerca per al desenvolupament social i econòmic del país de forma estable, independentment de la
30 conjuntura econòmica, i diversificada per a grans infraestructures, centres, recursos humans i projectes.

31

32

33

5.1.j La transferència de coneixement com a generadora d'oportunitats

34 La innovació i la transferència de coneixement com a motor de la societat que permet generar oportunitats de país en
35 un món globalitzat.

36

- 37 — Catalunya com a marca d'innovació amb una visió àmplia que incentivi la cultura de la innovació de forma trans-
38 versal.
- 39 — Transferència efectiva del coneixement que reverteixi en l'economia mitjançant una bona coordinació entre el
40 sistema universitari i de recerca i el teixit empresarial per garantir l'èxit.
- 41 — Un estat emprenedor com a motor d'innovació a través de polítiques transversals i de mecanismes de compra
42 pública innovadora.

43

44

45

5.1.k La innovació al servei de la ciutadania

46 Una República que esdevingui referent al món en el desenvolupament de la innovació, tant tecnològica com social,
47 que permeti augmentar l'apoderament de la ciutadania i la seva qualitat de vida, millori la competitivitat de les empre-
48

- línia 1 ses i afavoreixi la qualitat dels serveis i l'eficiència de les administracions públiques. Un model que situï la ciutadania al
2 centre del cercle de la innovació.
3
- 4 — Infraestructures digitals per millorar l'eficiència dels serveis i la competitivitat mitjançant un bon desplegament de
5 banda ampla i xarxes mòbils arreu del territori.
 - 6 — La transferència tecnològica al servei de l'empresa, l'emprenedoria i la innovació social mitjançant un sector tec-
7 nològic potent que ajudi a les empreses, les institucions i la societat a implementar la innovació.
 - 8 — Una administració innovadora, àgil i propera gràcies a la incorporació de processos eficaços que facilitin la interac-
9 ció de la ciutadania i les empreses amb l'administració pública.
 - 10 — Les TIC com a eina transversal de transformació social i d'economia col·laborativa al servei de les relacions huma-
11 nes i del canvi de paradigma entre subministrador–consumidor.
 - 12 — Les TIC a l'abast de tothom facilitant la integració de col·lectius amb risc d'exclusió digital, la participació ciutada-
13 na i la conciliació laboral i familiar.
 - 14 — País, ciutats i pobles intel·ligents per millorar els serveis i la qualitat de vida de les persones i orientar les nostres
15 vides cap a la sostenibilitat.
 - 16
 - 17

5.1.l Una República amb treball digne i pensions sostenibles

19 La República ha de bastir un mercat de treball enfocat al fet que les persones puguin exercir el seu dret i deure al
20 treball, digne i de qualitat, en igualtat de condicions, amb seguretat en la feina, amb participació en la presa de decisi-
21 ons de les empreses i amb concertació social en les relacions laborals. El mercat de treball es basarà en les feines per
22 compte aliè, l'autoocupació, l'emprenedoria i la funció pública. El mercat laboral es dotarà d'una inversió sostenible i
23 eficient en infraestructures i d'un sistema de cotització adequat que permetrà establir un sistema de protecció social a
24 la ciutadania (prestacions contributives i no contributives).

- 25
- 26 — Un marc català de relacions laborals que vetlli per un treball digne i garanteixi l'ocupabilitat de les persones apli-
27 cant polítiques actives fortes i amb un sistema de protecció social adequat i sense discriminació.
- 28 — Un salari digne i reducció de les desigualtats salarials per a una millor redistribució de la riquesa incrementant el
29 Salari Mínim Interprofessional a 1.000 euros i establint una escala salarial 1/12 per una major equitat retributiva.
- 30 — Un sistema de pensions de repartiment sostenible en base a tres potes: contributiu, universal i complementari.
- 31 — Un nou model de productivitat sostenible i reforma horària que gestioni l'eficiència per sobre de la presència i
32 redistribueixi l'ús del temps.
- 33 — Formació permanent al llarg de la trajectòria professional que garanteixi un aterratge amb formació adequada al
34 mercat de treball i el reciclatge permanent en funció dels canvis.
- 35 — Suport a l'emprenedoria i al treball autònom amb una administració àgil, progressivitat contributiva i equiparació
36 de drets amb les persones treballadores.
- 37 — Impuls de l'economia social i cooperativa com a motor de transformació cap a un model productiu responsable,
38 sostenible i solidari amb les persones.
- 39 — Millora de l'ocupabilitat de les persones a través de polítiques actives d'ocupació.
- 40

5.1.m Un model català de relacions laborals

43 La República Catalana ha de garantir el dret a un treball digne i vetllar pels drets laborals de totes les persones
44 treballadores, sense discriminacions i amb igualtat efectiva, trencant amb la segmentació horitzontal i vertical entre
45 dones i homes. Les relacions laborals de la República han d'estar basades en la negociació i la mediació, la negociació
46 col·lectiva, el diàleg social i el reconeixement de les parts. I implementar un model de cogestió i corresponsabilitat dels
47 treballadors i treballadores a l'empresa, impulsant l'economia social i garantint uns serveis públics de qualitat per a la
48 generació d'ocupació.

- línia 1 — Constitucionalització del dret a un treball digne i dels drets laborals en que la negociació col·lectiva i el diàleg
2 social siguin vertebradors de les relacions laborals.
3 — Gran acord social i econòmic per a un nou marc laboral i de generació d'ocupació amb corresponsabilitat i coges-
4 titió a l'empresa, impuls de l'economia social i serveis públics de qualitat.
5 — Negociació, mediació i arbitratge, eixos de les relacions laborals.
6
7
8

5.2 Una República de benestar amb drets i oportunitats per a tothom

5.2.a Una ciutadania lliure i compromesa

13 La República ha de tenir la pretensió de configurar-se en una ciutadania lliure, culta, crítica, participativa, responsable
14 i compromesa que vetlla per l'interès general i el bé comú i que combat les situacions de privilegi, de domini, de desi-
15 gualtat i de discriminació. Una República de dones i homes lliures en igualtat de condicions compromesos a construir
16 una societat més justa i solidària en fraternitat amb tots els pobles del món. La República Catalana és una oportunitat
17 per bastir una altra manera de fer política basada en el dret a decidir i la democràcia col·laborativa, en què tota la
18 ciutadania es faci corresponsable del bon funcionament de la República.

- 19
20 — Els valors republicans per una ciutadania lliure, crítica, participativa, responsable i compromesa en que tota la
21 societat es faci corresponsable de la República i el bé comú.
22 — El dret a decidir com a fórmula d'apoderament ciutadà per decidir a través de processos participatius i consultes
23 populars tot el que ens afecta en la vida pública de forma col·lectiva lliure i democràtica.
24 — Una altra manera de fer política: transparència, govern obert, participació ciutadana i democràcia col·laborativa.
25 — L'educació, responsabilitat de tota la ciutadania en el que totes les persones esdevenen agents educadors per
26 construir una República amb valors compartits.
27 — Igualtat efectiva i no-discriminació en el que les actituds intolerants no tinguin cabuda en la societat.
28
29

5.2.b Una justícia independent garantia dels drets i les llibertats per a tothom

31 La República ha de constituir una justícia concebuda com un autèntic servei públic al servei de la ciutadania, pilar es-
32 sencial de l'estat de dret i l'estat del benestar, que doni plena garantia als drets i les llibertats, individuals i col·lectives,
33 i garanteixi l'accés en plena igualtat de tota la ciutadania. Una justícia eficaç, eficient i accessible, ben dotada de
34 recursos, transparent en la gestió, propera a la ciutadania i que garanteixi la normalitat de l'ús de les llengües catalana
35 i occitana. Una justícia compromesa en la defensa dels drets humans i la justícia universal que esdevingui referent en
36 la persecució dels crims, sense importar qui els hagi comès i on s'hagin comès.
37

- 38 — Justícia, servei públic universal que sigui garantia del ple exercici de drets i llibertats, garanteixi de forma efectiva
39 la tutela judicial i fiscalitzi fefaentment els poders públics.
40 — Una Administració de Justícia ben dotada de recursos i amb una planta judicial adequada i de proximitat que
41 garanteixin una bona prestació del servei.
42 — Poder judicial i ministeri fiscal independents amb el que es garanteixi la plena separació de poders de l'estat de
43 dret.
44 — Execució penal com a eina de reinserció en el que la privació de llibertat sigui l'últim recurs a utilitzar quan no es
45 tenen mitjans menys lesius quan algú comet un fet considerat delictiu.
46
47
48

línia 1

5.2.c Una República feminista amb igualtat efectiva entre dones i homes

2 La República ha de ser la plasmació d'una societat de dones i homes lliures i iguals que comparteixin les responsabi-
3 litats, en el qual es garanteixi l'accés en tots els àmbits de representació i presa de decisió en condicions de paritat. La
4 República ha de vetllar per fer efectius els drets de les dones en igualtat de condicions que els homes en tots els àmbits
5 de la vida pública i professional i escometre qualsevol discriminació per raó de gènere o de dependència per raons soci-
6 oeconòmiques. Una República on les dones se sentin lliures i segures per decidir ser mares i sobre el seu propi cos.

7

- 8 — Lluita contra la precarització i la pobresa femenina a través de la flexibilitat horària, permisos laborals paritaris que
9 permetin la corresponsabilitat familiar i prestacions adequades en la cura de menors i persones grans.
- 10 — Garantia d'accés a les dones a tots els àmbits de representació i presa de decisions en la vida pública.
- 11 — Igualtat salarial i garantia professional en el que es garanteixi el mateix sou per igual treball i una reforma horària
12 per conciliar la vida laboral, familiar i personal.
- 13 — Eradicació de la violència masclista des del compromís de les polítiques públiques, la coordinació amb les entitats
14 de dones i una resposta unívoca ciutadana de rebuig.
- 15 — Dret a la maternitat i a decidir sobre el propi cos en el que les dones puguin obtenir un suport integral i tenir el
16 dret de decidir lliurement.

17

18

5.2.d Una República emancipadora del jovent

20 La República ha de ser un estat on el jovent tingui totes les eines i oportunitats per poder viure de forma independent
21 i amb llibertat. Una República on els i les joves tinguin l'oportunitat de trobar una feina adequada a la seva formació
22 amb un sou digne, accés a un habitatge a preus populars per emancipar-se, disposin d'una bona formació per esde-
23 venir ciutadania preparada, lliure i crítica, puguin gaudir d'un model d'oci alternatiu de consum sostenible i saludable i
24 disposin de les eines per apoderar-se i participar de la vida cultural, social i política de la República.

25

- 26 — Ocupació digna que combati la manca d'oportunitats i la precarietat laboral permetent al jovent la seva emancipa-
27 ció i en que les pràctiques laborals i la Garantia Juvenil siguin eines d'aprenentatge i inserció laboral en condicions
28 dignes.
- 29 — Accés a un habitatge digne a preus populars que permeti el jovent emancipar-se a través de la promoció de parcs
30 públics d'habitatge i models alternatius d'accés i tinença d'habitatge.
- 31 — Una educació laica, pública, de qualitat, no sexista i en català que es fonamenti en la igualtat d'oportunitats, l'equi-
32 tat i la justícia social garantint que ningú quedi fora de la universitat per motius econòmics.
- 33 — Un model d'oci alternatiu que fomenti la salut i nous hàbits de consum potenciant espais d'oci que fomentin el
34 consum responsable i conscient i amb publicitat no sexista.
- 35 — Un nou país que fomenti la participació del jovent i una nova cultura ciutadana basada en els valors republicans,
36 la implicació amb l'entorn, la cooperació i el sentiment de comunitat, avançant cap el reconeixement social de
37 l'associacionisme i la recuperació progressiva de l'espai públic per a usos comunitaris.

38

39

5.2.e Una República Catalana per a una societat diversa

41 La República Catalana es constituirà com una societat diversa, garantint els mateixos drets i oportunitats per a tot-
42 hom, promovent la interculturalitat i el plurilingüisme com a riquesa del país i configurant una societat cohesionada,
43 inclusiva i solidària en base als valors republicans i els drets humans. Una República laica amb llibertat de creences i
44 conviccions, on les actituds discriminadores no hi tinguin cabuda i en què la diversitat sigui viscuda i entesa com una
45 cosa natural.

46

- 47 — Seran nacionals de Catalunya totes les persones que hi habitin en el moment fundacional de la República i tinguin
48 la voluntat d'adquirir la nacionalitat catalana.

- línia 1 — Interculturalitat per viure junts els que som diferents desenvolupant una cultura cívica comuna basada en els
2 valors de la democràcia, la llibertat i els drets humans.
3 — Un Estat laic amb llibertat de creences i conviccions garantint la lliure pràctica de les creences i el pluralisme
4 religiós partint del principi de laïcitat de l'espai públic.
5 — Disseny de l'itinerari d'acollida, acomodació i accés a la ciutadania on el passat mai pugui hipotecar el futur i on
6 l'esforç es valori com a contracte amb el país d'acollida.
7 — Regulació dels fluxos migratoris des d'una perspectiva real i objectiva de les causes de les migracions per a la
8 bona gestió de les entrades i sortides.
9 — Compromís amb el dret d'asil i la protecció internacional de les persones perseguides per raó d'ètnia, llengua,
10 opinió política, creença o qualsevol altra vulneració dels drets humans.
11
12

5.2.f Una República respectuosa amb la diversitat sexual i de gènere

14 La República Catalana ha de ser justa i ha de garantir els mateixos drets i oportunitats per a tothom. Una República
15 respectuosa amb la diversitat sexual, lliure d'homofòbia i transfòbia, i on el dret d'estimar com es vulgui i de constituir
16 una família, sigui quina sigui, formi part del seu ADN.
17

- 18 — Drets constitucionals per a la igualtat d'oportunitats de les persones LGTBI per poder viure amb normalitat l'ori-
19 entació sexual i garantir el dret a estimar com es vulgui i a constituir una família.
20 — No-discriminació i lluita contra l'homofòbia i la transfòbia que vetlli perquè la igualtat sigui efectiva i garantir el
21 dret de les persones LGTBI a viure amb normalitat l'orientació sexual i la identitat de gènere en la seva vida per-
22 sonal, pública i professional.
23 — Referent internacional de respecte als drets humans i a la diversitat sexual essent present en els organismes de
24 caire internacional per incidir en les polítiques globals.
25

5.2.g Un Sistema de Salut i Social integrat i universal

28 El nou sistema nacional de salut i social de la República estarà centrat en la persona i serà públic, universal, equitatiu
29 i integrat, garantirà la qualitat, serà finançat amb recursos públics i estarà orientat a preservar la salut i el benestar de
30 la ciutadania. Un sistema en què la ciutadania es faci corresponsable de la seva salut, disposi de la màxima informa-
31 ció sobre el diagnòstic propi i tingui la capacitat de prendre decisions de manera compartida sobre el tractament que
32 vol rebre.
33

- 34 — Atenció integral de salut i social centrada en la persona d'acord amb els valors republicans, amb especial atenció
35 als col·lectius més vulnerables i que vetlli pels drets i deures dels pacients.
36 — Un sistema públic, universal, de qualitat, sostenible i equitatiu que sigui considerat una inversió de benestar i
37 capaç de generar prosperitat.
38 — Salut i benestar en totes les polítiques públiques amb corresponsabilitat del ciutadà com a subjecte actiu de la
39 pròpia salut i benestar individual i col·lectiva.
40 — Organització territorial integrada i en xarxa amb participació efectiva i vinculant dels professionals i representants
41 de la ciutadania.
42 — Un model orientat a l'excel·lència fonamentat en la formació contínua per al desenvolupament professional i la
43 recerca i la innovació per impulsar la transferència del coneixement.
44
45

5.2.h Una República de benestar que redistribueixi la riquesa

47 La República Catalana ha de nàixer amb el propòsit d'esdevenir una societat cohesionada garantint els mateixos
48 drets i oportunitats a tota la ciutadania. Una República que redistribueixi la riquesa per donar una vida digna a

línia 1 tothom i lluiti contra les desigualtats ajudant els que més ho necessiten i eradicant la pobresa. Una República Cata-
2 lana del benestar que esdevingui un dels països més avançats d'Europa en la garantia de drets socials i la igualtat
3 d'oportunitats.

4

5

— Els valors republicans com a pilar de la nostra societat per una ciutadania crítica, compromesa i amb vocació transformadora.

6

7

— Una societat cohesionada que lluiti contra les desigualtats i redistribueixi la riquesa implementant la renda garantida de ciutadania per a eradicar la pobresa i garantir una vida digna a tothom.

8

9

— Viure la vellesa i les discapacitats amb autonomia personal, independència i dignitat a través d'unes pensions dignes i un bon finançament de la llei de dependència.

10

11

— Igualtat d'oportunitats per a tots els infants i adolescents respecte dels seus drets més bàsics així com també del dret a viure en família.

12

13

— Reforma horària per a la millora del benestar redistribuint els usos del temps i incentivant la corresponsabilitat.

14

15

16

5.2.i L'esport per una societat saludable i cohesionada

17

La República ha d'apostar decididament per l'esport com a instrument per assolir una societat cohesionada i saludable. Un nou model esportiu basat en la concepció de l'esport com a sector privat d'interès públic, que demana una estreta complicitat entre una societat civil esportiva organitzada i una administració pública no intervencionista que planifiqui, dinamitzi i doni suport a l'esport com a realitat transversal econòmica, de salut, educativa, social i de lleure.

18

19

20

21

22

— Una gran entitat paraigua que esdevingui una confederació esportiva que coordini territorialment i sense exclusió la gestió de les organitzacions esportives.

23

24

— Una administració esportiva que planifiqui, dinamitzi i doni suport econòmic i logístic a l'esport com a realitat educativa, econòmica, de lleure, de benestar i salut

25

26

— Internacionalització de l'esport català com a estratègia que permeti participar en els àmbits d'alt nivell de l'esport mundial i projecti Catalunya al món com a país esportiu.

27

28

— Ple reconeixement del voluntariat esportiu com a base de la gestió de les entitats esportives.

29

30

— L'esport base i l'esport femení com a sectors estratègics per a una societat saludable, cohesionada i amb valors republicans.

31

32

33

34

5.3 Una República culte que aposti per l'educació

35

36

37

5.3.a Catalunya, República cultural

38

La lliure pràctica cultural ha d'esdevenir la columna vertebral dels valors cívics, ha de quedar establerta com un dret constitucional bàsic i ser considerada el quart pilar de l'estat del benestar. Cal garantir l'accés lliure i universal a la cultura com un dret fonamental inalienable, que fomenti el pensament crític i impulsi la creativitat en totes les seves formes d'expressió. Catalunya té en la seva cultura una de les millors cartes de presentació i la República és una oportunitat per donar-la a conèixer al món.

39

40

41

42

43

44

— Fer de la cultura el quart pilar de l'estat del benestar generalitzant la pràctica i gaudi de la cultura en totes les seves formes, fomentar la conservació, difusió i accés al seu patrimoni cultural i garantir el creixement i qualitat de la producció cultural.

45

46

47

— Un país culte, cohesionat i fort en la seva identitat que impulsi la creació lliure, el pensament crític i el gaudi estètic com a fonament de la cultura entesa com a tal, més enllà del mer entreteniment.

48

- línia 1 — Un país creatiu que no té por del talent i en que l'excel·lència de la creació catalana ha de ser l'objectiu del conjunt
2 de les polítiques culturals públiques.
3
4

5.3.b Un projecte educatiu de país

6 La República ha de bastir un projecte educatiu de país que garanteixi el dret a l'educació per a tothom i que, prenent
7 com a fonament la igualtat, l'equitat i la justícia social, ofereixi una educació gratuïta i de qualitat. Un model educatiu
8 i d'excel·lència que, com a servei públic, garanteixi la igualtat d'oportunitats i la inclusió educativa, prioritzi la millora
9 dels resultats i, en el qual, la Formació Professional sigui element cabdal en l'equitat i en la competitivitat del sistema
10 productiu. Un nou model lleial als valors republicans i compromès fermament en el poder transformador que pot tenir
11 l'educació per formar la ciutadania de la República Catalana i garantir-ne la cohesió social.
12

- 13 — Un Servei Públic Educatiu que garanteixi la igualtat d'oportunitats i la inclusió educativa per tal d'aconseguir l'èxit
14 educatiu de tot l'alumnat sense cap discriminació, amb corresponsabilitat de tots els agents de l'entorn educatiu, i
15 fer-ho a partir d'un Pacte Nacional d'Educació que posi les bases de consens de la nova llei d'educació de Catalunya.
16 — Servei públic que prioritzi la millora dels resultats educatius de l'alumnat i la seva formació integral amb un nou
17 paradigma educatiu que situï l'alumnat al centre del sistema, amb un model basat en l'aprenentatge i en l'adqui-
18 sició de competències, amb autonomia de centres per fer projectes educatius i amb bona dotació dels equips
19 docents.
20 — Formació Professional amb un efecte positiu en l'equitat i en la competitivitat del sistema productiu que consideri
21 les necessitats formatives del sistema educatiu i del model productiu amb visió estratègica, tot integrant la forma-
22 ció inicial, la formació ocupacional i la formació contínua.
23
24

5.3.c El català, llengua vertebradora d'una societat plurilingüe

26 La República ha de vetllar pel respecte dels drets individuals i col·lectius de tota la seva ciutadania, i la llengua n'és un
27 exemple paradigmàtic. A Catalunya es parlen prop de 300 llengües, per tant, la societat catalana és plurilingüe. I, com
28 a tal, cal abordar la política lingüística garantint que ningú sigui discriminat per raons de llengua. El català i l'occità,
29 com a llengües pròpies de Catalunya, així com la llengua de signes catalana, han d'esdevenir vertebradores de la nova
30 República, que ha de dotar-les de les eines adients perquè es preservin en el territori que els és propi i garantir-ne el
31 futur. I on el castellà tingui reconeguts els mateixos drets lingüístics individuals que en la legislació espanyola actual.
32

- 33 — Un marc jurídic garant dels drets lingüístics de tota la ciutadania en què el català i l'occità, com a llengües pròpies,
34 siguin les llengües vertebradores de la República, el castellà tingui reconeguts els mateixos drets que en l'actuali-
35 tat i la llengua catalana de signes hi sigui present.
36 — Els Països Catalans, l'espai natural de la llengua catalana en el que cal aspirar a la plena normalització de l'ús de la
37 llengua en tots els àmbits.
38 — L'educació, el planter de la ciutadania poliglota mitjançant un sistema educatiu universal, inclusiu i d'acollida que
39 no faci diferències per raó de llengua i que, preservant el model d'immersió lingüística, estigui orientat al plurilin-
40 güisme.
41 — La diversitat lingüística com a oportunitat en l'economia del coneixement en que l'empresa ha de ser la punta de
42 llança del nou model de gestió lingüística en un món globalitzat.
43 — Una administració eficaç, respectuosa i modèlica en l'atenció de la diversitat lingüística mitjançant l'establiment
44 regulat dels usos administratius de les llengües que es parlen.
45 — Un espai català de comunicació en el que caldrà regular els operadors de serveis per a que promoguin els valors
46 de la diversitat lingüística i les polítiques lingüístiques de la República.
47 — El català, una llengua amb presència al món amb un Estat que vetllarà pel seu ús i reconeixement en tots els
48 organismes internacionals.

línia 1

5.3.d Un espai de comunicació per a una ciutadania lliure i informada

2 La nova República Catalana s'ha de dotar d'uns mitjans de comunicació públics potents, amb un finançament adequat
3 que permeti mantenir la qualitat i la producció pròpia, al mateix temps que ha de ser el motor de la indústria audiovisual
4 -sual del país. Hem d'impulsar un pacte nacional per l'audiovisual, amb el màxim de consens possible, i hem de treballar
5 per ser un referent europeu en la creació de continguts per a les diverses plataformes audiovisuals.

6

- 7 — Un espai radioelèctric nacional que contribueixi a la cohesió social amb uns mitjans de comunicació plurals que
8 emetin des d'una òptica catalana i amb respecte per la llengua.
- 9 — Un paper preeminent dels mitjans de comunicació públics potenciant-ne la qualitat i els continguts, la veracitat
10 informativa i el pluralisme ideològic.
- 11 — Fer dels Països Catalans un espai de comunicació com a expressió de la seva realitat cultural i lingüística i refor-
12 çar-ne els vincles i la consciència col·lectiva.
- 13 — Crear la marca audiovisual Made in Catalonia per enfortir la indústria audiovisual i cinematogràfica i convertir
14 Barcelona en capital comunicativa mediterrània.
- 15 — Apostar per les noves pantalles i els nous models de negoci com a generadors de continguts i noves oportunitats
16 de negoci del sector audiovisual.
- 17 — Catalunya, un país «creator friendly» que aposti per les indústries creatives cada cop més presents a l'estil de vida
18 de les persones i a l'economia global.

19

20

5.3.e Una República amb memòria democràtica

22 La República Catalana ha de ser un referent al món de la memòria democràtica, la defensa dels drets humans i la
23 justícia universal. El model d'impunitat espanyol ha fet impossible la condemna de la dictadura franquista i el reco-
24 noïxement de les víctimes de la repressió, fet pel qual no s'ha pogut impartir justícia ni reparar els danys als familiars
25 de les víctimes del franquisme. La República haurà de ser exemplar en la recuperació de la memòria històrica i en la
26 condemna dels règims totalitaris, per reconèixer les víctimes de crims contra la humanitat, restablir els seus honors i
27 reparar els danys als seus familiars.

28

- 29 — Veritat, justícia i reparació com a base de les polítiques de memòria, honorant a les persones víctimes de la re-
30 pressió feixista i promovent la justícia universal contra els crims contra la humanitat.
- 31 — Exigir l'assumpció de responsabilitats per part de l'Estat espanyol en la repressió i una actitud de disculpa, revisió
32 i rescabament pels crims comesos pel franquisme.
- 33 — Una memòria republicana de llarg abast per a la consolidació d'una societat lliure, justa i democràtica.

34

35

36

5.4 Una República sostenible i amb equilibri territorial

38

39

5.4.a Una administració pública republicana: propera, eficient i transparent

41 Unes administracions públiques republicanes, participatives, transparents, innovadores i simplificades al servei de la ciuta-
42 dania i finançades adequadament per garantir i desplegar l'estat del benestar, amb uns serveis públics propers i de qualitat.

43

- 44 — Una Administració propera, simplificada i descentralitzada al servei de la ciutadania i de l'estat del benestar i orga-
45 nitzada en tres nivells: Estat, vegueries i municipis.
- 46 — Unes administracions públiques republicanes amb govern obert, transparència i participació ciutadana.
- 47 — Una Administració innovadora i eficient que valori els treballadors públics i reconegui el seu paper clau per garan-
48 tir els serveis públics i desplegar l'estat del benestar.

línia 1

5.4.b Un model de seguretat integral al servei de la ciutadania

2 La República Catalana assumirà plenes competències en matèria de seguretat pròpies d'un estat. En aquest sentit,
3 haurà de desenvolupar un model de seguretat integral sòlid, eficaç i discret al servei de la ciutadania, amb un model
4 de cos policial democràtic i de proximitat que actuï amb proporcionalitat i sigui efectiu a tot el territori, complementat
5 amb un servei d'emergències i protecció civil amb mitjans i efectius suficients per fer un bon servei en corresponsabili-
6 tat amb la ciutadania.

7

8 — Un cos de Policia de Catalunya unificat, dimensionat i ben valorat per la societat que defensa que estigui format
9 pels actuals Cos de Mossos d'Esquadra i policies locals.

10 — Un Sistema Nacional de Salvaments i Emergències ben coordinats, amb uns mitjans adequats i una implantació
11 territorial equilibrada.

12 — Un servei de protecció civil de base popular, complementària dels cossos de policia i de seguretat i emergències.

13

14

5.4.c Un territori equilibrat i ben connectat

16 La República Catalana és l'oportunitat per redissenyar un model territorial més equilibrat que faci dels nostres muni-
17 cipis indrets més habitables i amb millor relació amb l'entorn natural. Un país divers, ben connectat, amb transports
18 públics eficients i amb infraestructures al servei de l'economia productiva. Uns pobles, barris i ciutats on tothom pugui
19 viure amb benestar i tingui l'oportunitat d'accedir a un habitatge digne a preus raonables.

20

21 — Equilibri territorial i ecoeficiència en l'urbanisme amb un model de viles i ciutats compactes, complexes en els seus
22 usos, socialment integradores i amb una protecció estructural dels espais lliures i de connexió ecològica.

23

24 — Garantir el dret a l'habitatge incrementant el parc d'habitatge existent sotmès a algun tipus de protecció públi-
25 ca, prioritàriament en règim de lloguer social i dret de superfície, per garantir la seva perdurabilitat en el temps,
26 millora l'actual rati del cost d'habitatge en relació a la renda disponible de les famílies, prevenir tensions de preus
27 derivades de factors de demanda no derivades de l'ús habitual de l'habitatge i garantir la dació en pagament i
28 cancel·lació de deutes vinculats a l'adquisició de l'habitatge amb una llei de segona oportunitat de tall europeu.

29

30 — Una mobilitat de baix impacte ambiental i gran cohesió social apostant per una combinació de sistemes de
31 mobilitat intermodals, prioritzant el transport públic i invertint en ferrocarril tan pel que fa a passatgers com a
32 mercaderies.

31

32 — Infraestructures sostenibles al servei de l'economia productiva i planificades amb criteris de rendibilitat socioeco-
33 nòmica, d'avaluació del cost i d'impacte social, territorial i medi ambiental.

33

34

5.4.d Un model mediambiental sostenible, integral i innovador

36 La República Catalana implantarà un model mediambiental sostenible, innovador i integral que permeti compaginar
37 el desenvolupament econòmic i el respecte i la protecció d'un entorn natural de qualitat. Una República que aposti
38 decididament per la sostenibilitat, la minimització i la transformació del residu, que impulsi el desenvolupament de
39 les energies renovables i l'autoconsum, que implanti una nova cultura de l'aigua i dugui a terme una política integral
40 de gestió del territori que possibiliti l'explotació racional i sostenible dels seus recursos naturals. En un planeta on els
41 recursos naturals són finits i el canvi climàtic és un fet, la República tindrà el deure i la responsabilitat de canviar cap a
42 un model productiu sostenible i de consum responsable que garanteixi les necessitats de les generacions futures.

43

44 — Una nova cultura de l'aigua eficient i sostenible amb un sistema integrat del cicle de l'aigua que tendeixi a la ges-
45 tió pública, garantint un subministrament mínim i recuperant els aqüífers i els cabals ecològics.

46

47 — Una estratègia energètica de país i de futur sostenible amb una aposta per les energies 100% renovables, l'auto-
48 consum, les xarxes intel·ligents de gestió i la democratització del mercat energètic amb uns preus justos i lliure de
monopolis.

48

- línia 1 — Lluita contra el canvi climàtic amb el compromís de prendre mesures per a la reducció d'emissions contaminants i
2 la millora de la qualitat de l'aire.
3 — Estratègia de gestió cap al residu zero amb la implementació de sistemes d'economia circular per una transforma-
4 ció dels residus amb eco-disseny i processos de gestió innovadors.
5 — Preservació i gestió del medi natural i les seves espècies amb un equilibri harmònic entre la protecció i els usos
6 econòmics i de lleure.
7 — Protecció dels drets dels animals en que no es permetin situacions de maltracte i patiment.

5.5 Una República europea compromesa amb els drets humans

5.5.a Una República europea implicada en la governança global

15 La República Catalana serà un Estat de la Unió Europea, que contribuirà a la governança global i esdevindrà nucli de
16 les relacions euro-mediterrànies. Una República que serà un actor internacional amb una política exterior activa que
17 promourà els principis dels drets humans, la justícia global i la fraternitat universal, i que serà proactiva en la contribu-
18 ció als grans reptes mundials. La República Catalana serà reconeguda pel seu compromís i solidaritat i esdevindrà un
19 actor global respectat i valorat pel valor afegit de les nostres aportacions per fer un món més just, més solidari, més
20 inclusiu i més sostenible.

- 21
22 — Una República Catalana en una Europa federal en que cal superar el model de club d'estats al servei dels interes-
23 sos dels estats dominants, les institucions financeres i el gran capital.
24 — Governança global per un món més just i solidari essent un actor internacional responsable i compromès amb la
25 pau, la democràcia, els drets humans, la seguretat i les llibertats civils.
26 — Esdevenir nucli catalitzador de les relacions euro-mediterrànies en que la República Catalana s'ha de convertir
27 en referent, mediatra i ambaixadora de la pau i la democràcia entre les diverses cultures que convivim a la
28 Mediterrània.

5.5.b Una República solidària compromesa amb la pau i els drets humans

32 La República Catalana serà solidària, internacionalment responsable, compromesa amb la cooperació al desenvolupament,
33 la pau i els drets humans. Una República que pot esdevenir un referent internacional en la defensa dels drets
34 col·lectius dels pobles mitjançant el diàleg i la no-violència. En l'actual context, caldrà relançar el model català de
35 cooperació al desenvolupament i incorporar els valors solidaris de la societat catalana en l'estratègia d'internacionalit-
36 zació com a carta de presentació del nou estat al món, presentant-nos com un actor responsable, compromès amb el
37 desenvolupament, la pau, els drets humans i la justícia universal.

- 38
39 — Una República solidària que assumeix la seva responsabilitat internacional en la cooperació al desenvolupament i
40 en la promoció de la resolució pacífica i democràtica dels conflictes.
41 — Actuar coherentment davant els reptes globals de desenvolupament humà guiant-se pel principi de coherència
42 en les polítiques econòmiques, socials i mediambientals.
43 — Un model de seguretat humana compromès amb la pau amb un sistema de defensa i seguretat civil que aposti
44 pel desarmament, la desnuclearització i un sistema d'intel·ligència que analitzi les amenaces i les causes profun-
45 des de la violència.
46 — Un referent a la Mediterrània de resolució de conflictes nacionals i territorials amb la no-violència i la pau.

48